PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2021/1100

od 5. srpnja 2021.

o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Turske

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ([1]) („osnovna uredba"), a posebno njezin članak 9. stavak 4.,

budući da:

1. POSTUPAK

1.1 Pokretanje postupka

(1) Europska komisija („Komisija") pokrenula je 14. svibnja 2020. antidampinški ispitni postupak u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika („toplovaljani plosnati čelik" ili „proizvod iz ispitnog postupka") podrijetlom iz Turske („predmetna zemlja") na temelju članka 5. osnovne uredbe ([2]).

(2) Komisija je 12. lipnja 2020. pokrenula antisubvencijski ispitni postupak u vezi s uvozom istog proizvoda podrijetlom iz Turske ([3]).

1.2 Evidentiranje

(3) Na temelju zahtjeva podnositelja pritužbe potkrijepljenog potrebnim dokazima Komisija je Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2020/1686 ([4]) („uredba o evidentiranju") na temelju članka 14. stavka 5. osnovne uredbe za uvoz predmetnog proizvoda uvela obvezu evidentiranja.

1.3 Privremene mjere

(4) U skladu s člankom 19.a osnovne uredbe Komisija je 17. prosinca 2020. stranama dostavila sažetak predloženih privremenih pristojbi i pojedinosti o izračunu dampinških marži i marži dostatnih za uklanjanje štete nanesene industriji Unije. Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 215. i 216. privremene uredbe, primjedbe koje su dostavile strane nisu dovele do promjene marži jer se nije smatralo da su primjedbe administrativne prirode.

(5) Komisija je 7. siječnja 2021. Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2021/9 ([5]) („privremena uredba") uvela privremenu antidampinšku pristojbu.

1.4 Daljnji postupak

(6) Nakon objave bitnih činjenica i razmatranja na temelju kojih je uvedena privremena antidampinška pristojba („privremena objava") podnositelji pritužbi, Konzorcij koji zastupa interese nekih korisnika, korisnik koji je uvozio dugačke proizvode od čelika, proizvođači izvoznici u uzorku, uvoznik povezan s jednim od proizvođača izvoznika u uzorku, Udruženje turskih izvoznika čelika („ÇİB") i turska vlada dostavili su pisane podneske u kojima su iznijeli svoja stajališta o privremenim nalazima. Dva proizvođača izvoznika zatražila su i dobila dodatne pojedinosti o izračunu njihovih marži štete.

([1]) SL L 176, 30.6.2016., str. 21.
([2]) SL C 166, 14.5.2020., str. 9.
([3]) SL C 197, 12.6.2020., str. 4.
([4]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2020/1686 od 12. studenoga 2020. o nametanju obveze evidentiranja uvoza određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Turske (SL L 379, 13.11.2020., str. 47.).
([5]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2021/9 od 6. siječnja 2021. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Turske (SL L 3, 7.1.2021., str. 4.).

(7) Stranama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Održana su saslušanja s trima proizvođačima izvoznicima u uzorku i turskom vladom.

(8) Komisija je nastavila prikupljati i provjeravati sve informacije koje je smatrala potrebnima za svoje konačne nalaze. Pri donošenju konačnih nalaza Komisija je razmotrila primjedbe koje su dostavile zainteresirane strane i prema potrebi revidirala svoje privremene zaključke.

(9) Komisija je obavijestila sve zainteresirane strane o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala uvesti konačnu antidampinšku pristojbu na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika podrijetlom iz Turske („konačna objava"). Svim je stranama odobreno razdoblje unutar kojeg su mogle podnijeti primjedbe na konačnu objavu.

(10) Stranama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Održana su saslušanja s trima proizvođačima izvoznicima u uzorku. Osim toga, jedan proizvođač izvoznik u uzorku zatražio je intervenciju službenika za saslušanje u vezi s primjenom članka 18. osnovne uredbe.

(11) Nakon konačne objave Komisija je utvrdila administrativnu pogrešku u izračunu konačne dampinške marže jednog od proizvođača izvoznika. Stoga je poslala dodatnu konačnu objavu predmetnom proizvođaču izvozniku i on je dostavio dodatne primjedbe na primljenu dodatnu objavu.

(12) Primjedbe koje su dostavile zainteresirane strane razmotrene su i, prema potrebi, uzete u obzir u ovoj Uredbi.

1.5 **Odabir uzorka**

(13) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu odabira uzorka, potvrđene su uvodne izjave od 7. do 18. privremene uredbe.

1.6 **Pojedinačno ispitivanje**

(14) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu ovog odjeljka, potvrđena je uvodna izjava 19. privremene uredbe.

1.7 **Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje**

(15) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu razdoblja ispitnog postupka („RIP") i razmatranog razdoblja, potvrđena je uvodna izjava 27. privremene uredbe.

1.8 **Promjena zemljopisnog područja primjene i tvrdnje povezane s postupkom**

(16) Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske od 1. siječnja 2021. više nije dio Europske unije. Stoga se ova Uredba temelji na podacima za Europsku uniju bez Ujedinjene Kraljevine („EU-u s 27 država članica"). Komisija je stoga zatražila od podnositelja pritužbe i proizvođača iz Unije u uzorku da dostave određene dijelove svojih izvornih odgovora na upitnik s podacima samo za EU s 27 država članica. Podnositelj pritužbe i proizvođači iz Unije u uzorku dostavili su tražene podatke. Budući da se makroekonomski pokazatelji objavljeni u privremenoj uredbi razlikuju od makroekonomskih podataka za EU s 27 država članica jer su izuzeti podaci od jednog proizvođača iz Ujedinjene Kraljevine, određeni podaci u tablicama u ovoj Uredbi navode se u rasponima kako se ne bi otkrile povjerljive informacije povezane s tom zainteresiranom stranom.

(17) Kad je riječ o dampingu, samo se izvozna prodaja proizvođača izvoznika u uzorku u EU-u s 27 država članica uzimala u obzir za izračun konačnih dampinških marži.

(18) Konačno, za potrebe procjene interesa Unije Komisija je upitala kako je povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz EU-a utjecalo na odgovore na upitnike koje su dostavili korisnici i uvoznici, konkretno Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere i strane koje zastupa grupa Network Steel. San Polo Lamiere nije odgovorio na Komisijin zahtjev. Ostale su strane izjavile da povlačenje Ujedinjene Kraljevine iz EU-a nije imalo učinka na informacije koje su već dostavile.

(19) Komisija je 12. siječnja 2021. bilješkom u dokumentaciji ([6]) obavijestila društva i udruženja iz Ujedinjene Kraljevine da se više neće smatrati zainteresiranim stranama u postupcima trgovinske zaštite. Samo je Međunarodno udruženje trgovaca čelikom, zainteresirana strana sa sjedištem u Ujedinjenoj Kraljevini koja zastupa interese uvoznika i korisnika, odgovorilo na bilješku podnošenjem obrazloženog zahtjeva da ostane zainteresirana strana u tom postupku. Budući da ta strana ima stalni ured i u Njemačkoj koji predstavlja relevantna poduzeća iz EU-a u EU-u s 27 država članica, Komisija je prihvatila njezin zahtjev.

(20) Turska vlada smatrala je da su zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine iz EU-a privremene mjere uvedene 7. siječnja 2021. neutemeljene i protuzakonite jer su se temeljile na podacima za EU s 28 država članica. Turska vlada od Komisije je 29. siječnja 2021. zatražila da ukine privremene mjere i provede analizu na temelju podataka koji ne uključuju Ujedinjenu Kraljevinu. Komisija je zahtjev turske vlade smatrala neutemeljenim jer su privremene mjere proizašle iz nalaza koji su prethodno objavljeni zainteresiranim stranama 2020., dok je Unija još imala 28 država članica.

(21) Nadalje, turska vlada i dva proizvođača izvoznika u uzorku tvrdili su da nijedna privremena mjera ne bi trebala ostati na snazi dulje od tri mjeseca s obzirom na članak 11. stavak 2. Sporazuma između Europske zajednice za ugljen i čelik i Republike Turske o trgovini proizvodima obuhvaćenima Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik („Sporazum između Turske i EZUČ-a”) ([7]). Međutim, Komisija je smatrala da su odredbe članka 11. Sporazuma između Turske i EZUČ-a primjenjive samo ako se oštećena strana izričito pozove na taj članak. Komisija se u tom ispitnom postupku nije pozvala na odredbe članka 10. ili 11. Sporazuma između Turske i EZUČ-a, pa nije bila obvezna uvesti privremene mjere na razdoblje kraće od šest mjeseci predviđenih u osnovnoj uredbi.

2. PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD

2.1 Tvrdnje u pogledu opsega proizvoda

(22) U privremenoj fazi proizvođač viličara i dijelova za viličare i građevinske strojeve zatražio je izuzeće toplovaljanih proizvoda od šipkastog čelika iz opsega proizvoda iz ispitnog postupka. Komisija je u privremenoj uredbi privremeno utvrdila da toplovaljani proizvodi od šipkastog čelika nisu obuhvaćeni područjem primjene ispitnog postupka jer je toplovaljana šipka veličine 6–12 m dugačak proizvod, a ne plosnat proizvod od čelika.

(23) Nakon privremene objave dotična strana ponovila je svoj zahtjev. Napomenula je da su predmetni proizvodi i dalje obuhvaćeni definicijom proizvoda i stoga podložni mjerama. Zbog toga je zatražila izuzeće „proizvoda koji su duži od 6 000 mm” radi izuzimanja istih proizvoda, odnosno određenih toplovaljanih dugačkih šipki koje su obuhvaćene oznakom KN 7226 91 91, jednom od oznaka KN koje podliježu mjerama. Komisija je utvrdila da izuzeće u obliku u kojem ga je predložila strana nije primjenjivo jer uključuje određene proizvode od toplovaljanog plosnatog čelika koje se nastoji obuhvatiti mjerama. U tom pogledu podnositelj pritužbe primijetio je da se dužina od 10 000 mm može odnositi na kolute od toplovaljanog plosnatog čelika, pa čak i na određene proizvode od toplovaljanog plosnatog čelika koji su odrezani na određenu dužinu, i da stoga nije isključivo svojstvo proizvodâ iz zahtjeva za izuzeće. Međutim, podnositelj pritužbe složio se da nije predviđeno da predmetni toplovaljani proizvodi od šipkastog čelika budu obuhvaćeni područjem primjene ispitnog postupka.

(24) Komisija je utvrdila da se osnovna svojstva proizvoda iz zahtjeva proizvođača viličara razlikuju od osnovnih svojstava toplovaljanog plosnatog čelika zbog svoje debljine i širine, a ne dužine, što ih čini različitim proizvodima koji imaju različitu namjenu. Stoga je odobreno izuzeće za „proizvode čija je (a) širina do i uključujući 350 mm i (b) čija je debljina 50 mm ili veća, neovisno o dužini proizvoda”.

(25) Nakon privremene objave društvo Erdemir Romania S.R.L. zatražilo je izuzeće „magnetskih” toplovaljanih silicijskih proizvoda bez orijentiranih kristala koji su razvrstani u oznaku KN 7225 19 10 jer takve proizvode kupuje samo od svojeg matičnog društva Erdemir iz Turske zbog navodnih praksi proizvođača iz Unije (odnosno visokih cijena i ograničene ponude) i navodnog nepostojanja tržišnog natjecanja s proizvođačima iz Unije. Društvo Erdemir Romania S.R.L tvrdilo je da će, ako se predmetni proizvodi ne izuzmu, to negativno utjecati na to društvo i na cjelokupno rumunjsko gospodarstvo.

([6]) t21.000389.

([7]) SL L 227, 7.9.1996., str. 3.

(26) Prethodno navedeni zahtjev za izuzeće odnosi se na ulazni toplovaljani plosnati čelik koji proizvođaču elektročelika iz Rumunjske isporučuje njegovo matično društvo Erdemir iz Turske. Komisija je utvrdila da se takvi ulazni materijali ne razlikuju od drugih vrsta toplovaljanog plosnatog čelika podložnih mjerama, već da imaju ista obilježja u smislu osnovnih fizičkih, tehničkih i kemijskih svojstava, krajnje upotrebe i zamjenjivosti. Komisija je stoga odbila zahtjev za izuzeće „magnetskih" toplovaljanih silicijskih proizvoda bez orijentiranih kristala razvrstanih u oznaku KN 7225 19 10. Nadalje, nekoliko proizvođača iz Unije proizvodi „magnetske" toplovaljane silicijske proizvode bez orijentiranih kristala, koji izravno konkuriraju uvezenim proizvodima. Komisija ne razumije zašto bi odbijanje izuzeća „katastrofalno" utjecalo na stranu koja je podnijela zahtjev, kako je tvrdila ta strana, s obzirom na razinu primjenjive antidampinške pristojbe na matično društvo.

2.2 **Zaključak**

(27) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu opsega proizvoda, Komisija je potvrdila zaključke iz uvodnih izjava od 28. do 33. privremene uredbe, kako su revidirani u uvodnoj izjavi 24. ove Uredbe.

3. **DAMPING**

(28) Nakon privremene i konačne objave Komisija je od triju proizvođača izvoznika u uzorku i od podnositelja pritužbe primila pisane primjedbe na privremene i konačne nalaze o dampingu.

3.1 **Primjena članka 18. osnovne uredbe**

(29) Pojedinosti o primjeni članka 18. osnovne uredbe na informacije koje su dostavila dva povezana proizvođača izvoznika, a koje se odnose na troškove prijevoza iskazane za prodaju na domaćem tržištu, utvrđene su u uvodnim izjavama 26. i od 56. do 59. privremene uredbe.

(30) Nakon privremene objave dva povezana proizvođača izvoznika usprotivila su se privremenoj primjeni članka 18. osnovne uredbe u pogledu njihovih troškova domaćeg prijevoza i tvrdila su da u predmetnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti za primjenu tog članka. Tvrdili su i da bi ako zaključi drukčije, Komisija mogla prilagoditi samo troškove domaćeg prijevoza na onih putovima isporuke za koje su informacije koje su dostavila društva smatrane netočnima.

(31) U primjedbama podnesenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođačâ izvoznika i podržao Komisijinu privremenu primjenu članka 18. osnovne uredbe u pogledu prijevoznih troškova predmetnih proizvođača izvoznika.

(32) Nakon konačne objave predmetni proizvođači izvoznici ponovili su svoje tvrdnje. Prvo, tvrdili su da troškove nastale za prijevoz toplovaljanog plosnatog čelika između proizvođača i drugog društva u grupi više ne treba utvrđivati jer je Komisija odlučila izračunati zasebne dampinške marže za oba proizvođača izvoznika iz grupe. Drugo, tvrdili su da je Komisija trebala upotrijebiti informacije dostavljene u odgovoru na dopis poslan u skladu s člankom 18. i prilagoditi samo troškove prijevoza za putove isporuke koji su uključivali skladište/luku povezanog društva unutar grupe kao posredničko prodajno ili dostavno mjesto. Društvo je u vezi s time zatražilo i intervenciju službenika za saslušanje te se saslušanje održalo 6. svibnja 2021.

(33) Komisija je analizirala tvrdnju i zaključila da je primjena članka 18. osnovne uredbe u pogledu troškova domaćeg prijevoza proizvođačâ izvoznika bila opravdana. Prvo, iako su nakon primjedbi tih dvaju društava na privremenu objavu za njih provedeni zasebni izračuni, društva su i dalje bila povezane strane, stoga su troškovi unutarnjeg prijevoza i dalje bili relevantni. Drugo, dokumenti koje su društva dostavila u prilog svojoj tvrdnji nisu sadržavali nove informacije i u njima nisu jasno i potpuno raščlanjeni svi putovi isporuke u okviru domaće prodaje proizvoda iz ispitnog postupka, a to bi Komisiji omogućilo da jasno utvrdi i stoga provjeri sve transakcije kod kojih je skladište/luka povezanog društva bilo uključeno kao posredničko prodajno ili distribucijsko mjesto. Iz informacija u dokumentaciji nije se mogla s dovoljnom sigurnošću isključiti mogućnost postojanja drugih putova isporuke za koje bi također trebalo izuzeti neke troškove unutarnjeg prijevoza.

(34) U skladu s preporukama službenika za saslušanje Komisija je ponovno procijenila razmjernost prilagodbe troškova domaćeg prijevoza proizvođačâ izvoznika. Komisija je primijetila da se primjena članka 18. osnovne uredbe odnosila samo na ograničeni broj prodajnih transakcija na domaćem tržištu (manje od 10 % za jednog proizvođača izvoznika, oko 20 % za drugog proizvođača izvoznika u grupi) te je ispravila samo prodajne transakcije u kojima su proizvodi isporučeni kupcu. Dakle, prilagodbe za većinu domaćih prodajnih transakcija nisu se promijenile. Nadalje, iako je Komisija primijenila raspoložive podatke, nije u potpunosti odbacila prilagodbu za troškove prijevoza. Umjesto toga, stvarne podatke koje su društva dostavila primijenila je za procjenu troškova prijevoza za putove za koje nije bilo jasno uključuju li povezano posredničko mjesto. Komisija je stoga smatrala da je, s obzirom na činjenice i na potrebu da proizvođači izvoznici potkrijepe zatražene prilagodbe, pristup primijenjen za utvrđivanje prilagodbe za troškove prijevoza za domaće prodajne transakcije razmjeran i da nije nerazuman.

(35) Stoga je tvrdnja odbačena, a Komisija je potvrdila zaključke iz uvodnih izjava od 56. do 59. privremene uredbe.

3.2 **Uobičajena vrijednost**

(36) Pojedinosti o izračunu uobičajene vrijednosti utvrđene su u uvodnim izjavama od 38. do 49. privremene uredbe.

(37) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da bi Komisija pri utvrđivanju njegova troška proizvodnje trebala uskladiti ponovno izračunani trošak kupljenih ulaznih materijala s njegovim računovodstvenim podacima.

(38) Komisija je razmotrila tu tvrdnju i utvrdila da je opravdana. Metodologijom koju je Komisija u privremenoj fazi primijenila za preraspodjelu troška kupljenog ulaznog materijala kako bi se odrazila razlika u trošku koja proizlazi iz razlika u njegovim tehničkim svojstvima dobiven je veći ukupni trošak tog ulaznog materijala, koji se nije podudarao s računovodstvenim podacima proizvođača izvoznika. Stoga je tvrdnja prihvaćena i Komisija je u konačnom izračunu revidirala trošak kupljenog ulaznog materijala.

(39) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija pri utvrđivanju njegova troška proizvodnje trebala prihvatiti iskazanu naknadu za električnu energiju. Tvrdio je da je u svojim privremenim zaključcima Komisija pogrešno shvatila ulogu društva na turskom tržištu električne energije i cjelokupno funkcioniranje sustava YEKDEM, mehanizma potpore za obnovljive izvore energije u Turskoj. Proizvođač izvoznik objasnio je da operator tržišta (EPIAS) sudionicima na tržištu prodaje električnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora po određenoj cijeni. Međutim, ako se naknadno ispostavilo da je tržišna cijena po kojoj je EPIAS kupio tu električnu energiju bila niža, kupcima električne energije vraćen je iznos te razlike. Stoga je društvo tvrdilo da je naknada za električnu energiju nužna radi odražavanja neto troška električne energije, uzimajući u obzir navedeni povrat.

(40) Komisija je analizirala nova objašnjenja i zaključila da je tvrdnja opravdana. Stoga je zahtjev prihvaćen i naknada za električnu energiju uključena je u trošak proizvodnje u konačnom izračunu dampinga društva.

(41) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija pri izračunu troška proizvodnje toplovaljanog plosnatog čelika trebala uzeti u obzir samo trošak toplovaljanog plosnatog čelika prodanog na domaćem tržištu, koji je iskazan odvojeno od troška toplovaljanog plosnatog čelika izvezenog u Uniju, umjesto da spoji ta dva dostavljena skupa podataka o troškovima i tako utvrdi jedinstveni trošak proizvodnje za toplovaljani plosnati čelik. Društvo je tvrdilo da se takvim pristupom zanemarila činjenica da se ponuda proizvoda unutar jedne vrste proizvoda definirane u kontrolnom broju proizvoda može razlikovati ovisno o tržišnom odredištu.

(42) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođača izvoznika tvrdeći da bi troškovi proizvodnje dvaju ili više proizvoda trebali biti jednaki ako su ti proizvodi obuhvaćeni istim kontrolnim brojem proizvoda, čak i ako ih proizvođač odvojeno iskazuje u troškovnom računovodstvenom sustavu. Stoga bi ih trebalo iskazati u istoj tablici troškova proizvodnje.

(43) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik ponovio je tvrdnju da su se u izračunu uobičajene vrijednosti trebali uzeti u obzir samo troškovi proizvodnje za domaću prodaju, koji su iskazani zasebno od troškova proizvodnje za prodaju u Uniju.

(44) Komisija je smatrala da proizvođač izvoznik nije pokazao nikakve činjenične razlike u trošku proizvodnje po tržišnom odredištu kojima bi se opravdao zaseban izračun troškova. Navodne razlike u trošku nastale su jer je društvo dostavilo troškove proizvodnje na temelju svojeg unutarnjeg kodiranja, a ne na temelju kontrolnog broja proizvoda. Komisija je smatrala da nema razloga za razlikovanje troškova proizvodnje za proizvode koji se prodaju na domaćem tržištu i koji se izvoze ako nema činjeničnih razlika u proizvodnom postupku. Budući da proizvođač izvoznik nije dostavio dokaze o drukčijim proizvodnim postupcima za izvoz i za domaću prodaju pod istim kontrolnim brojem proizvoda, Komisija je zaključila da ne može prihvatiti dva skupa troškova. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(45) Tri proizvođača izvoznika dostavila su primjedbe o izračunu njihovih domaćih troškova prodaje, općih i administrativnih troškova, posebno u vezi s izuzimanjem ili privremenom preraspodjelom nekih financijskih stavki, kao što su financijski prihodi, pozitivne i negativne tečajne razlike i izvanredni prihodi i gubici radi izračunavanja troškova prodaje, općih i administrativnih troškova.

(46) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnjama proizvođačâ izvoznika da izuzeti iznosi nisu povezani s proizvodnjom ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka, već da su rezultat drugih aktivnosti društva, kao što su bankovni depoziti i operacije revalorizacije.

(47) Nakon konačne objave tri proizvođača izvoznika ponovila su svoje tvrdnje o izračunu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova.

(48) Dva povezana proizvođača izvoznika dovela su u pitanje činjenicu da je Komisija ponovno razvrstala neke troškove iz troškova prodane robe u troškove prodaje, opće i administrativne troškove ili u troškove proizvodnje (kao što su troškovi neiskorištenog kapaciteta, rezerviranje za neaktivni materijal) iako nije učinila isto s određenim drugim troškovima iskazanima u troškovima prodane robe. Društva su nadalje tvrdila da je Komisija trebala uzeti u obzir ostvarene pozitivne/negativne tečajne razlike, kao i dobitke/gubitke nastale zbog razlika u vrednovanju. Naposljetku, društva su tvrdila da troškove prodaje, opće i administrativne troškove povezane s prijevozom nije trebalo djelomično ponovno razvrstati u ukupne troškove prodaje, opće i administrativne troškove za povezanog trgovca u grupi jer on nije snosio troškove unutarnjeg prijevoza. Društva su ponovila potonju tvrdnju nakon dodatne konačne objave. Točnije, proizvođači izvoznici tvrdili su da se to pitanje ne može odnositi na povezanog trgovca jer je on posljednja karika u prijevoznom lancu.

(49) Kad je riječ o ponovnom razvrstavanju troškova iskazanih pod troškovima prodane robe, društvo je prijavilo određene troškove koji nisu bili uključeni ni u trošak proizvodnje ni u troškove prodaje, opće i administrativne troškove. Stoga je Komisija smatrala da bi ti proizvodi bili pogrešno isključeni iz utvrđivanja uobičajene vrijednosti da ih se nije ponovno razvrstalo u jednu od tih dviju kategorija. Komisija je istodobno smatrala da troškovi koji nisu ponovno razvrstani nisu povezani s proizvodnjom i/ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka (npr. transakcije izvedenicama) ili da veza s proizvodnjom i/ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka nije jasna (npr. razlike u cijenama sirovina).

(50) Kad je riječ o pozitivnim/negativnim tečajnim razlikama, Komisija je smatrala da su dobici/gubici od vrednovanja rezultat zaključivanja poslovnih knjiga i da stoga nisu povezani s proizvodnjom i/ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka. Nadalje, društva su objasnila da su pozitivne/negativne tečajne razlike rezultat poslovanja u eurima ili turskim lirama jer je njihova računovodstvena valuta bila američki dolar. Budući da se domaća prodaja obavljala u američkim dolarima, Komisija je smatrala da se ostvarene pozitivne/negativne tečajne razlike ne mogu pripisati domaćoj prodaji, te ih je stoga trebalo uzeti u obzir pri utvrđivanju troškova prodaje, općih i administrativnih troškova koji se koriste u ispitivanju uobičajenog tijeka trgovine.

(51) Naposljetku, s obzirom na ponovno razvrstavanje troškova unutarnjeg prijevoza, na koje su primijenjene odredbe članka 18. osnovne uredbe kako je prethodno objašnjeno u uvodnim izjavama od 29. do 35., u mjeri u kojoj se to odnosi na povezanog trgovca Komisija je to smatrala pitanjem na razini grupe društava, uključujući društvo povezanog trgovca. Komisija je u vezi s povezanim trgovcem primijetila da je društvo imalo poslovne prostore na četiri lokacije. Stoga se nije moglo isključiti da je roba prvo prevezena na jednu od drugih lokacija prije nego što je otpremljena kupcu ili prije nego što ju je kupac preuzeo.

(52) Komisija je stoga potvrdila svoj pristup iz privremene faze i odbacila je tvrdnje dvaju povezanih proizvođača izvoznika.

(53) Jedan proizvođač izvoznik nije se složio s Komisijinim odbacivanjem pozitivnih/negativnih tečajnih razlika, izvanrednih prihoda i financijskih prihoda koje je društvo iskazalo u troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima. Usto je tvrdio je da je Komisija iz troškova prodaje, općih i administrativnih troškova uklonila financijske prihode, ali ne i financijske rashode.

(54) Predmetno društvo prema svojoj računovodstvenoj praksi nije moglo zasebno iskazati ostvarene pozitivne/negativne tečajne razlike koje su izravno povezane s proizvodnjom i/ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka. Stoga Komisija nije mogla utvrditi stvarni iznos iskazanih pozitivnih/negativnih tečajnih razlika koji bi se mogao uzeti u obzir pri izračunu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova.

(55) Komisija je o izvanrednim prihodima primijetila da je u primjedbama na privremenu objavu društvo tvrdilo da se izvanredni prihodi odnose na prodaju i proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka. Međutim, nije dostavilo dokaze kojima bi potkrijepilo tu tvrdnju. Osim toga, Komisija je razjasnila da je odbacila samo jednu stavku iskazanu u izvanrednim prihodima, čija se priroda nije mogla utvrditi na temelju informacija koje je dostavilo društvo.

(56) Naposljetku, Komisija je i pažljivo razmotrila informacije iskazane u financijskim prihodima i financijskim rashodima. Komisija je odbacila tvrdnju društva o financijskim prihodima jer oni nisu bili povezani sa svakodnevnim proizvodnim i prodajnim aktivnostima društva, već s financijskim poslovanjem nepovezanim s proizvodnjom i/ili prodajom proizvoda iz ispitnog postupka. Suprotno tome, na temelju informacija koje je društvo dostavilo Komisija je smatrala da su se financijski rashodi društva odnosili na proizvodnju i prodaju toplovaljanog plosnatog čelika.

(57) Komisija je stoga potvrdila svoj pristup iz privremene faze i odbacila je tvrdnje proizvođača izvoznika.

(58) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija nije trebala zanemariti informacije koje je dostavio u privremenoj fazi jer ne postoji vremenska iznimka zbog koje bi Komisija to mogla učiniti sve dok se informacije dostave unutar rokova ispitnog postupka i zainteresirana strana koja je dostavila takve informacije surađuje s Komisijom.

(59) Predmetni proizvođač izvoznik osporavao je u privremenoj fazi Komisijine privremene ispravke njegovih provjerenih troškova prodaje, općih i administrativnih troškova te je dostavio dodatne pojedinosti o tome. Komisija je ponovno raspodijelila određene troškove prodaje, opće i administrativne troškove koje je društvo početno raspodijelilo na druge proizvode, uključujući sirovine u proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika koje samo proizvodi. Komisija je pažljivo ispitala dodatne dostavljene informacije i zaključila da se tim informacijama nije dokazalo da je metoda koju je Komisija primijenila za preraspodjelu troškova prodaje, općih i administrativnih troškova nerazumna ili neprimjerena, posebno s obzirom na činjenicu da proizvođač tijekom provjere na daljinu nije otkrio ni pravilno raspodijelio te troškove prodaje, opće i administrativne troškove i da se u primjedbama na privremenu objavu složio da se troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi koji se odnose na sirovine za proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka mogu raspodijeliti na proizvod iz ispitnog postupka. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(60) Jedna grupa proizvođača izvoznika usprotivila se privremenoj odluci o spajanju podataka o troškovima i prodaji dvaju proizvodnih subjekata u grupi za potrebe izračuna dampinške marže grupe. Tvrdila je da je Komisija umjesto toga trebala prvo izračunati pojedinačne dampinške marže za dva povezana proizvođača na temelju njihovih vlastitih uobičajenih vrijednosti i izvoznih cijena, a zatim je na temelju toga trebala izračunati jednu ponderiranu prosječnu dampinšku maržu za cijelu grupu.

(61) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođača izvoznika da je Komisija ispravno postupala s društvima kao s jedinstvenim subjektom s obzirom na prirodu gospodarskih aktivnosti grupe.

(62) Komisija je zaključila da je, s obzirom na to da su oba proizvođača izvoznika u grupi dostavila vlastite podatke o troškovima i prodaji na način koji je omogućio razlikovanje i praćenje troškova i tijeka prodaje proizvoda koje pojedinačno proizvodi svaki od dvaju proizvođača izvoznika, bilo moguće i točnije izračunati dvije zasebne dampinške marže i tek potom ih spojiti u jednu ponderiranu prosječnu dampinšku maržu za cijelu grupu. Stoga je ta tvrdnja grupe prihvaćena i dampinška marža je izračunana u skladu s time.

(63) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija pogriješila kad je privremeno uključila neke troškove neiskorištenog kapaciteta u njegov trošak proizvodnje te je tvrdio da se ti troškovi odnose samo na proizvode koji nisu proizvod iz ispitnog postupka.

(64) Komisija je analizirala informacije koje je dostavio proizvođač izvoznik i utvrdila da je tvrdnja opravdana. Privremeno uključivanje tih troškova neiskorištenog kapaciteta u trošak proizvoda iz ispitnog postupka zapravo je rezultat nesporazuma povezanog s kategorijom proizvoda na koju se ti troškovi odnose. Stoga je tvrdnja prihvaćena i povezani troškovi neiskorištenog kapaciteta uklonjeni su iz troška proizvodnje proizvođača izvoznika.

(65) Jedan proizvođač izvoznik ponovio je zahtjev da se uzme u obzir stvarni trošak proizvodnje blokova (ulazni materijal za toplovaljani plosnati čelik) koji snosi njegov povezani dobavljač, a ne kupovna cijena koju naplaćuje povezani dobavljač. Društvo je usto primijetilo da je takav pristup prikladan jer je Komisija u privremenoj fazi spojila podatke dvaju povezanih proizvođača i izračunala jedinstvenu dampinšku maržu.

(66) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođača izvoznika tvrdeći da bi troškovi blokova trebali biti iskazani kao troškovi proizvođača izvoznika. Budući da se blokovi nisu prenosili na razini troška već na višoj razini, uzimanje u obzir troška blokova povezanog dobavljača imalo bi učinak iskrivljavanja.

(67) Komisija je napomenula da u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne uredbe troškovi upotrijebljeni u izračunu uobičajene vrijednosti razumno odražavaju troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka kako su evidentirani u računovodstvenim podacima društva. U računovodstvenim podacima proizvođača izvoznika koji je iznio tvrdnju trošak blokova knjižen je na razini kupovne cijene plaćene povezanom dobavljaču. Prodajna cijena blokova za proizvođača izvoznika bila je usporediva s prodajnom cijenom za nepovezane strane i stoga je Komisija smatrala da te cijene razumno odražavaju troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda iz ispitnog postupka. Nadalje, Komisija je dva proizvođača smatrala zasebnim subjektima i zasebno je za njih izračunala damping, pa je dodatni argument o spajanju podataka pri izračunu u privremenoj fazi prestao biti relevantan. Stoga je Komisija potvrdila nalaze donesene u privremenoj fazi.

(68) Jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija pogriješila kad je, pri utvrđivanju njegova troška proizvodnje za toplovaljani plosnati čelik, privremeno prilagodila trošak peleta željezne rudače, pri čemu je razlog za tu prilagodbu bilo to što se njihov trošak temeljio na kupovnim cijenama povezanih strana, tj. nije odražavao stvarnu tržišnu cijenu. Proizvođač izvoznik tvrdio je i da bi se, ako je prilagodba bila potrebna, samo dio nastalih dodatnih troškova mogao pripisati proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka jer se pelete željezne rudače upotrebljavaju i u proizvodnji drugih proizvoda.

(69) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođača izvoznika i podržao Komisijinu prilagodbu troška peleta željezne rudače s obzirom na to da kupovne cijene plaćene povezanim subjektima nisu bile u skladu s tržišnim uvjetima.

(70) Komisija je potvrdila svoj privremeni zaključak da u skladu s člankom 2. stavkom 5. osnovne uredbe trošak peleta željezne rudače za proizvođača izvoznika treba prilagoditi jer su one kupljene gotovo isključivo od povezanih strana po cijenama za koje je utvrđeno da nisu bile u skladu s tržišnim uvjetima. Stoga su te cijene zamijenjene nepovezanom kupovnom cijenom koju je dostavilo društvo. Tvrdnja da bi samo dio nastalih dodatnih troškova trebalo pripisati proizvodnji proizvoda iz ispitnog postupka nije bila iskazana u odgovoru društva na upitnik i točnost tih informacija nije se mogla provjeriti u tako kasnoj fazi ispitnog postupka. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(71) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik ponovio je argument da je kupovna cijena peleta željezne rudače povezanih strana bila u skladu s tržišnim uvjetima i osporavao je način na koji je Komisija izračunala tu prilagodbu, odnosno to što je sve dodatne troškove pripisala proizvodu iz ispitnog postupka dok je istodobno tvrdila da se pelete željezne rudače upotrebljavaju i u proizvodnji drugih proizvoda. Društvo je u vezi s tom posljednjom točkom osporavalo Komisijin zaključak da su informacije dostavljene za raspodjelu troškova nove i da se ne mogu provjeriti.

(72) Komisija je pažljivo preispitala argumente i informacije koje je društvo dostavilo u primjedbama na konačnu objavu. Komisija je primijetila da je povezani dobavljač peleta željezne rudače zaista prodao sirovinu proizvođaču izvozniku uz maržu. Marža je ipak bila znatno manja od one koju je naveo proizvođač izvoznik i znatno manja od marže koja se primjenjuje na prodaju između društava u grupi u skladu s politikom grupe u pogledu transfernih cijena, te se stoga nije činilo da odražava maržu za nepristrane transakcije. Nadalje, društvo nije dostavilo dodatne dokaze da je takva marža bila u skladu s razumnom razinom marže koju bi zahtijevalo nezavisno trgovačko društvo. Kad je riječ o udjelu kupljenih peleta željezne rudače koja se upotrebljava u proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika, Komisija je primijetila da je društvo na nekoliko obrazaca zasebno iskazalo kupnju željezne rudače. Međutim, društvo je trošak željezne rudače koja se upotrebljava u proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika iskazalo bez daljnje raščlambe, pa nije bilo moguće potvrditi detaljniju potrošnju peleta željezne rudače u proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika. Nadalje, podaci u izvješću o kapacitetu koje je proizvođač izvoznik dostavio kao prilog svom početnom odgovoru na upitnik upućuju na to da su se sve kupljene pelete željezne rudače u potpunosti iskoristile za proizvodnju toplovaljanog plosnatog čelika u količini koju je društvo iskazalo. Stoga je Komisija konačno odbacila tu tvrdnju.

(73) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija ne bi trebala dodavati dodatne troškove prodaje, opće i administrativne troškove domaćoj prodaji ostvarenoj preko povezanog proizvođača u grupi da bi iskazala uključenost povezanog trgovca. Taj proizvođač izvoznik posebno je tvrdio da je povezano društvo uključeno u domaću prodaju fakturiralo ostvarene prodaje i opće rashode, uključujući maržu, u skladu s politikom grupe u pogledu određivanja transfernih cijena. Stoga, prema proizvođaču izvozniku troškovi povezanog trgovca već su bili iskazani u njegovim troškovima prodaje, općim i administrativnim troškovima. U tu je svrhu proizvođač izvoznik uputio na trošak usluga grupe koji je povezano društvo naplatilo.

(74) Komisija je prvo primijetila da je za iskazivanje troškova prodaje, općih i administrativnih troškova trgovca uključenog u domaću prodaju primijenila konzervativan pristup tako što nije upotrijebila stvarne troškove prodaje, opće i administrativne troškove povezanog proizvođača izvoznika, već troškove prodaje, opće i administrativne troškove drugog povezanog društva u grupi koje je djelovalo samo kao trgovac za određene domaće prodajne transakcije. U tom pogledu Komisija je smatrala da bi troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi povezanog proizvođača izvoznika bili nerazmjerno visoki, dok bi se troškove prodaje, opće i administrativne troškove povezanog trgovca moglo smatrati razumnima s obzirom na poslove koje je povezani proizvođač obavljao u okviru domaće prodaje. Osim toga, Komisija je utvrdila da je povezani proizvođač izvoznik zaista naplatio predmetnom proizvođaču izvozniku usluge grupe. Komisija na temelju informacija koje je društvo dostavilo nije mogla zaključiti jesu li se usluge fakturirane proizvođaču izvozniku doista odnosile na troškove nastale preprodajom proizvoda iz ispitnog postupka na domaćem tržištu jer su transakcije knjižene u računovodstvenoj dokumentaciji i/ili izdanim računima bile naznačene samo kao usluge grupe. Nadalje, rashodi za usluge grupe koji su knjiženi u računovodstvenoj dokumentaciji proizvođača izvoznika i pripisani proizvodu iz ispitnog postupka predstavljali su zanemariv udio neto prodaje. S obzirom na nesigurnost povezanu s prirodom usluga grupe knjiženih u računovodstvenoj dokumentaciji predmetnog proizvođača izvoznika i konzervativni pristup koji je Komisija od početka primjenjivala Komisija je odbacila tvrdnju.

3.3 **Izvozna cijena**

(75) Pojedinosti o izračunu izvozne cijene navedene su u uvodnim izjavama 50. i 51. privremene uredbe. Budući da nije bilo primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje privremene zaključke.

3.4 **Usporedba**

(76) Pojedinosti o usporedbi uobičajene vrijednosti i izvozne cijene navedene su u uvodnim izjavama od 52. do 68. privremene uredbe.

(77) Jedan proizvođač izvoznik ponovio je svoju tvrdnju da čini jedinstveni gospodarski subjekt s povezanim trgovcem koji se nalazi u Turskoj, a koji je proizvod iz ispitnog postupka prodavao u Uniju tijekom RIP-a, i stoga je osporavao privremene prilagodbe njegove izvozne cijene izvršene na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe. Društvo je uputilo na prethodne sudske predmete, posebno povezane s ograničenim opsegom izravnog izvoza proizvođača, pri čemu je tvrdilo da taj izvoz nije dostatan za odbacivanje tvrdnje o jedinstvenom gospodarskom subjektu. Društvo je tvrdilo i da izravna domaća prodaja koju ostvaruje proizvođač nije relevantna za utvrđivanje postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta u smislu izvoza i da je činjenica da proizvođač kontrolira povezanog trgovca bitan aspekt koji treba uzeti u obzir pri procjeni tvrdnje.

(78) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođača izvoznika i naveo da izravna prodaja koju ostvaruje proizvodni subjekt pokazuje da trgovac djeluje kao povezani preprodavač te je podržao Komisijine prilagodbe izvozne cijene.

(79) Komisija je analizirala primjedbe i dokaze u dokumentaciji, posebno okvirni ugovor između proizvođača i povezanog trgovca. Komisija je primijetila da se tim okvirnim ugovorom utvrđuje provizija za prodanu robu i da je proizvođač zadržao dužnosti koje su obično povezane s prodajnim odjelom, dok su dužnosti povezanog trgovca odgovarale dužnostima zastupnika koji pruža uslugu povezanu s izvozom koji obavlja proizvođač. To je bilo u skladu i s relativno višim troškovima prodaje koje je imao proizvođač izvoznik. Nisu dostavljene dodatne informacije o ugovornom odnosu između proizvođača i povezanog trgovca. Komisija je stoga zaključila da okvirni ugovor sadržava klauzule koje nisu u skladu s tvrdnjom da je stvarni gospodarski odnos povezanog trgovca i proizvođača istovjetan odnosu proizvođača i internog prodajnog odjela. Proizvođač se bavio izravnom prodajom, dok je povezani trgovac u njegovo ime za proviziju obavljao aktivnosti povezane s izvozom. Komisija je to uzela u obzir zajedno s nalazima iz privremene faze da je proizvođač ostvario i izravnu prodaju te je zaključila da mora odbaciti tvrdnju o jedinstvenom gospodarskom subjektu. Komisija je stoga potvrdila svoje privremene nalaze iz uvodnih izjava 54. i 55. privremene uredbe.

(80) Kad je riječ o relevantnosti izravne izvozne prodaje, nakon konačne objave proizvođač izvoznik u osnovi je ponovio argumente iz primjedbi na privremenu objavu, koje su obrađene u uvodnoj izjavi 54. privremene uredbe i u uvodnoj izjavi 79. ove Uredbe.

(81) Proizvođač izvoznik naveo je i da ta izvozna prodaja za većinu njih ne bi predstavljala stvarnu izvoznu prodaju, već bi bila riječ o prodaji domaćim kupcima u skladu s posebnim zakonskim ili carinskim režimima. Komisija je napomenula da pravni režim povezan s izvoznom prodajom nije odlučujući element kad se procjenjuje je li prodaja izvozna i da je činjenica da se obavljala takva izravna prodaja, uz prodaju na domaćem tržištu, dokaz da je proizvođač zadržao funkcije prodaje.

(82) Nadalje, proizvođač izvoznik tvrdio je da za utvrđivanje postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta u okviru izvozne prodaje nije relevantna činjenica da je ukupnu domaću prodaju izravno ostvario proizvođač bez sudjelovanja povezanog trgovca. Komisija je napomenula da ta činjenica pokazuje da proizvođač ima potpuno funkcionalan interni prodajni odjel, što je relevantan čimbenik, među ostalim i prema mišljenju Općeg suda ([8]).

(83) Proizvođač izvoznik iznio je nekoliko argumenata povezanih s okvirnim ugovorom koji je sklopio s povezanim trgovcem. Tvrdio je da je takav ugovor između proizvođača izvoznika i povezanog trgovca sklopljen „kako bi postojali dokumentirani dokazi u slučaju državnih/poreznih revizija i kako bi se poštovala pravila o transfernim cijenama”. Komisija je u vezi s time primijetila da iako bi sporazum između proizvođača izvoznika i povezanog trgovca mogao biti relevantan i iz poreznih razloga, to ne umanjuje činjenicu da je njime jasno utvrđeno da je povezani trgovac pružao usluge izvoza za proviziju koja mu se isplaćivala na temelju obavljene prodaje. Proizvođač izvoznik potvrdio je da je u sporazumu jasno utvrđeno da je odgovornost proizvođača izvoznika (proizvođač) da nađe kupce i sklopi potrebne ugovore i dogovore s tim kupcima. Komisija to smatra dokazom da proizvođač izvoznik ima potpuno funkcionalan vlastiti prodajni odjel za izvoznu prodaju i da stoga povezani trgovac ne djeluje

([8]) *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Vijeće Europske unije*, predmet T-26/12, presuda Općeg suda od 25. lipnja 2015., točka 50.

kao interni prodajni odjel proizvođača izvoznika. Nadalje, činilo se da proizvođač izvoznik neizravno tvrdi da se prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe može provesti samo u situacijama kad je povezani trgovac zadužen za sve aktivnosti koje obično obavlja prodajni odjel. To nije točno. U članku 2. stavku 10. točki (i) osnovne uredbe riječ je o „provizijama plaćenima za prodaju koja se razmatra" (u predmetnom slučaju to je izvozna prodaja), bez preciziranja vrste pruženih usluga. Prilagodbom na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe nastoji se osigurati da se svaka provizija koja se zastupniku plaća za izvoznu prodaju kao naknada za usluge koje je taj zastupnik pružio u vezi s tim prodajnim aktivnostima, bez obzira na to o kojim se uslugama radi, na odgovarajući način prilagodi radi usporedivosti s domaćom prodajom. Tvrdnja je stoga odbačena.

(84) Proizvođač izvoznik tvrdio je i da odredbu u ugovoru prema kojoj povezani trgovac ne može zadržati nikakvu dobit ili gubitak iz poslovanja povezanog s izvozom proizvoda nije moguće uskladiti s idejom da bi povezani trgovac obavljao poslove slične poslovima zastupnika koji radi na temelju provizije jer zastupnik ne bi prihvatio da se njegova (puna) dobit prenese proizvodnom društvu i da mu se nadoknade samo rashodi povezani s provjerom akreditiva, uređivanjem dokumenata za carinjenje, pripremom potrebne izvozne dokumentacije i osiguranjem naplate. Komisija je primijetila da financijski dogovori između proizvođača izvoznika i povezanog trgovca obuhvaćaju aktivnosti i poslove koje se povezani trgovac prema sporazumu obvezao obaviti za naknadu. Prilagodbom koju je Komisija provela primjenjujući, po analogiji, članak 2. stavak 9. osnovne uredbe, uzeti su u obzir ti poslovi i primjerena naknada za uslugu pruženu po tržišnim uvjetima. Stoga, pitanje prima li povezani trgovac naknadu na temelju provizije koja pokriva usluge izvoza pružene proizvođaču izvozniku pokazuje da povezani trgovac pruža dogovorene usluge u ime proizvođača izvoznika, ali bez primjerene naknade koja uključuje razumnu dobit. Tvrdnja je stoga odbačena.

(85) Proizvođač izvoznik tvrdio je da činjenica da je zadržao neke dužnosti koje su obično povezane s prodajnim odjelom ne znači da se ne može utvrditi postojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta. Proizvođač izvoznik smatra da prema dugogodišnjoj sudskoj praksi proizvođač i trgovačko društvo i dalje mogu činiti jedinstveni gospodarski subjekt čak i kad proizvođač sam obavlja određene prodajne funkcije. Komisija je primijetila da je prema uvjetima sporazuma proizvođač izvoznik zapravo zadržao većinu, ako ne i sve, dužnosti koje su obično povezane s prodajnim odjelom. Kao što je već navedeno u uvodnoj izjavi 83., to je u suprotnosti s tvrdnjom proizvođača izvoznika da se s povezanim trgovcem treba postupati kao s njegovim internim prodajnim odjelom. Umjesto toga, kako je sam proizvođač izvoznik podsjetio, povezani trgovac za naknadu ili proviziju obavlja dodatne poslove povezane s izvoznom prodajom. Upravo je za te provizije provedena prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe.

(86) Komisija je primijetila da je proizvođač izvoznik više puta upućivao na činjenične okolnosti u ispitnom postupku i presudi u predmetu *Musim Mas* ([9]). U osnovi se činilo da proizvođač izvoznik neizravno tvrdi da prilagodba na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe nije opravdana jer činjenice koje se odnose na njega nisu slične onima iz predmeta *Musim Mas*. Komisija se s tim nije složila. Osnovanost prilagodbe na temelju članka 2. stavka 10. točke (i) osnovne uredbe treba se ispitati na temelju činjenica koje su specifične za svaki pojedini slučaj i na temelju ukupnih dokaza kojima Komisija raspolaže. U presudi u predmetu *Musim Mas* nije utvrđen minimalni standard koji bi se trebao ispuniti u svakom slučaju. U predmetu *Musim Mas* Sud se složio s procjenom Vijeća na temelju činjenica utvrđenih u tom predmetu. U svakom slučaju, kao što je prethodno navedeno, nekoliko relevantnih činjenica iz predmeta *Musim Mas* vrijedi i za situaciju proizvođača izvoznika, a najvažnije je postojanje sporazuma koji nije u skladu sa stajalištem da bi povezani trgovac bio *de facto* interni prodajni odjel grupe.

([9]) *PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Vijeće Europske unije*, predmet C-468/15P, presuda Suda od 26. listopada 2016.

(87) Proizvođač izvoznik tvrdio je i da postojanje kontrole proizvođača izvoznika nad povezanim trgovcem, činjenica da povezani trgovac ne kupuje od nepovezanih dobavljača i da se proizvođač izvoznik i povezani trgovac nalaze na istoj adresi predstavljaju relevantne čimbenike u utvrđivanju postojanja jedinstvenog gospodarskog subjekta.

(88) Komisija je u vezi s time primijetila da ne moraju svi čimbenici koji se zasebno razmatraju upućivati na nepostojanje jedinstvenog gospodarskog subjekta koji uključuje proizvođača izvoznika i povezanog trgovca. Umjesto toga, Komisija mora razmotriti sve uvjete kojima se uređuje odnos između proizvođača izvoznika i povezanog trgovca. Postojanje kontrole nije presudno za zaključak da povezani trgovac nije interni prodajni odjel, nego pruža različite vrste usluga unutar grupe, u ovom slučaju usluge povezane s izvozom. Činjenica da povezani trgovac pruža usluge izvoza za proviziju isključivo u ime proizvođača izvoznika, kao i njegova lokacija, pokazuju samo da povezani trgovac u ovoj fazi ne pruža iste usluge drugim kupcima. To ne znači da je povezani trgovac interni prodajni odjel proizvođača izvoznika.

(89) Stoga je na temelju prethodno navedenog Komisija u ovom predmetu smatrala da povezani trgovac obavlja funkcije zastupnika koji obavlja izvozne poslove za proizvođača izvoznika, posebno provjerava primljene akreditive, priprema i prati dokumente povezane s carinjenjem i utovarom, priprema potrebne izvozne isprave nakon utovara i provodi postupke povezane s izvozom, kao što je osiguravanje naplate troškova robe. Povezanom trgovcu isplaćivala se provizija na temelju ostvarene prodaje. Budući da je na takvu naknadu utjecao odnos unutar grupe i primjenjujući, po analogiji, članak 2. stavak 9. osnovne uredbe, smatralo se primjerenim upotrijebiti razumnu profitnu maržu kako bi se izbjegli učinci narušavanja koji mogu proizaći iz internih dogovora između proizvođača izvoznika i povezanog trgovca ([10]).

(90) Zaključno, tvrdnja je odbačena iz svih razloga navedenih u uvodnoj izjavi 54. privremene uredbe i u prethodno navedenim uvodnim izjavama od 79. do 88.

(91) Dva proizvođača izvoznika ponovili su tvrdnju da bi Komisija trebala izračunavati damping na tromjesečnoj osnovi.

(92) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnjama proizvođačâ izvoznika tvrdeći da u predmetnom slučaju tromjesečni izračun dampinga nije potreban jer manje fluktuacije troškova te inflacija i deprecijacija turske lire ne opravdavaju tromjesečni izračun.

(93) Budući da predmetna dva društva nisu dostavila nove dokaze u prilog svojoj tvrdnji zbog kojih bi se promijenila Komisijina procjena, Komisija je zaključila da su potvrđeni privremeni nalazi iz uvodnih izjava od 64. do 68. privremene uredbe, a tvrdnja je odbačena.

(94) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik ponovio je zahtjev za tromjesečni izračun dampinga. Osim toga, društvo je usporedilo fluktuacije troškova te prosječne stope inflacije i devalvacije turske lire s utvrđenim maržama sniženja cijena kako bi pokazalo navodnu važnost tih čimbenika. Konačno, društvo je primijetilo da iako Komisija predviđa mehanizam indeksacije cijena sirovina u svim postupcima preuzimanja obveza, takve fluktuacije cijena u predmetnom slučaju nisu uzete u obzir pri izračunu dampinške marže.

(95) Društvo nije dostavilo nove informacije kojima bi potkrijepilo svoju tvrdnju. Kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 68. privremene uredbe, Komisija je smatrala da je, suprotno tvrdnji proizvođača izvoznika, fluktuacija tromjesečnih troškova proizvodnje utjecala uglavnom na četvrtinu RIP-a, dok se prodaja proizvoda iz ispitnog postupka odvijala tijekom cijelog RIP-a, a ukupna fluktuacija troškova, stopa inflacije i devalvacija turske lire nisu bile toliko velike da bi Komisija odstupila od svoje dosljedne prakse izračunavanja dampinške marže na godišnjoj osnovi. Usporedba razine marže sniženja cijena i razlika u troškovima te inflacije i devalvacije tijekom RIP-a koju je proveo proizvođač

([10]) Vidjeti u tom pogledu Izvješće povjerenstva WTO-a *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (Europska unija – Antidampinške mjere na uvoz određenih masnih alkohola iz Indonezije) (WT/DS442/R), 16. prosinca 2016., točka 7.129.

izvoznik nije bila utemeljena jer se odnosila na dvije potpuno različite procjene, koje međusobno nisu izravno povezane. Kad je riječ o mehanizmima indeksacije cijena u preuzetim obvezama, Komisija napominje da su oni potrebni kako bi se zadržala odgovarajuća najniža uvozna cijena radi sprječavanja zlouporabe i izbjegavanja mjera, a time i primjerenog uklanjanja utvrđenog dampinga i štete. Utvrđivanje dampinga i štete odnosi se na ispitivanje prethodnog razdoblja i stoga te dvije situacije nisu usporedive.

(96) Jedan proizvođač izvoznik i dva povezana proizvođača izvoznika osporavali su privremeno odbacivanje prilagodbe s obzirom na konverziju valuta koju su zatražili na temelju ugovora za zaštitu od rizika povezanih s njihovom prodajom u Uniju. Tvrdnja se odnosi na pozitivne/negativne tečajne razlike koje treba primjenjivati pri pretvaranju prodajne vrijednosti u stranim valutama (u ovom slučaju euro) u valutu zemlje izvoznice (turska lira, TRY). Društva su se pozvala na odredbe članka 2. stavka 10. točke (j) osnovne uredbe u kojima se navodi sljedeće: „[…] ako je prodaja neke strane valute na terminskom tržištu izravno vezana na dotičnu izvoznu prodaju, a u tom slučaju primjenjuje se devizni tečaj po kojem se obavlja terminska prodaja”.

(97) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnjama proizvođačâ izvoznika tvrdeći da je zaštita od rizika interni postupak i da društva ne mogu tvrditi da bi bez zaštite od rizika prodajna cijena bila veća jer nije očito da bi kupci platili veću cijenu.

(98) Komisija je napomenula da je članak 2. stavak 10. točka (j) osnovne uredbe primjenjiv u situacijama u kojima je konverzija valuta potrebna za usporedbu uobičajene vrijednosti i izvozne cijene. Ustaljena je praksa provoditi tu usporedbu u valuti predmetne zemlje. Stoga je u predmetnom slučaju Komisija upotrijebila tursku liru kao valutu usporedbe. Oba društva koja su podnijela zahtjev za prilagodbu s obzirom na konverziju valuta zaštitila su od rizika izvozne prodajne transakcije u eurima. Zaštita od rizika konverzije valuta koji proizlazi iz tih transakcija u svim se slučajevima odnosila na američki dolar. Budući da je u usporedbi upotrijebljena turska lira, a sve transakcije u eurima preračunane su izravno u tursku liru bez konverzije u američki dolar i sve domaće prodajne transakcije izvršene su u turskim lirama, Komisija je smatrala da tečaj konverzije između eura i američkog dolara dogovoren u ugovorima za zaštitu od rizika nije relevantan za usporedbu. Stoga je Komisija odbacila tvrdnju tih triju proizvođača izvoznika.

(99) Nakon konačne objave tri proizvođača izvoznika ponovno su zatražila prilagodbu s obzirom na konverziju valuta za prodaju u Uniju kako bi se uzeli u obzir postupci zaštite od valutnog rizika koji proizlazi iz transakcija u eurima. Ponovili su argument da, bez obzira na valutu koja se upotrebljava za usporedbu cijena, dobitak ili gubitak koji proizlazi iz stope konverzije u trenutku zaštite od rizika znatno utječe na usporedbu cijena. Naveli su teoretski primjer narudžbe na domaćem tržištu s jediničnom cijenom u američkim dolarima dogovorene za određeni dan i narudžbe za izvoz s istom jediničnom cijenom u protuvrijednosti u eurima dogovorene za isti dan. Prema izračunu društava, kad se te narudžbe isporuče isti dan i fakturirana vrijednost pretvori izravno iz valute na računu u tursku liru, usporedba tih cijena upućuje na damping iako je cijena dogovorena za dvije narudžbe bila ista na datum izdavanja narudžbi. Zatim su tvrdili da bi trebalo izvršiti prilagodbu za zaštitu od rizika na temelju članka 2. stavka 10. točke (j) ili članka 2. stavka 10. točke (k) osnovne uredbe.

(100) Komisija je analizirala tu tvrdnju, posebno teoretski primjer koji navodno dokazuje da bi se tečaj u ugovorima za zaštitu od rizika trebao uzeti u obzir za potrebe usporedbe cijena. Prvo, Komisija je primijetila da iako je matematički točan, primjer ne odražava stvarnost ni poslovnih aktivnosti društava ni izračunâ dampinške marže. Točnije, iz njega proizlazi da se dampinška marža izračunava usporedbom dviju pojedinačnih transakcija koje su izvršene istodobno, što nije slučaj jer Komisija uspoređuje prosječnu uobičajenu vrijednost i prosječnu izvoznu cijenu utvrđenu tijekom RIP-a za svaku vrstu proizvoda. Drugo, primjer se temelji na pretpostavci da se sve narudžbe zaključene određenog dana ispunjavaju u slično vrijeme, što se pokazalo netočnim. Zapravo je jedan od proizvođača izvoznika iznio zasebnu tvrdnju da je vrijeme od završetka proizvodnje do trenutka kad kupac

preuzme robu mnogo duže na domaćem tržištu u usporedbi s izvoznom prodajom. Stoga je utvrđeno da je primjer koji su navela društva netočan za ovu situaciju. Nadalje, nijedno društvo nije dostavilo dokaze da su njihove izvozne prodajne transakcije izražene u eurima prvobitno dogovorene u američkim dolarima. Naprotiv, kupoprodajni ugovori i/ili narudžbe u okviru tih izvoznih prodajnih transakcija bile su izravno izražene u eurima bez ikakvog upućivanja na američke dolare. Stoga se smatralo da konverzija eura u turske lire preko američkih dolara nije relevantna. Stoga je Komisija odbila zahtjev za prilagodbu na temelju članka 2. stavka 10. točke (j) osnovne uredbe.

(101) Osim toga, iako su društva tvrdila da mogu povezati izvozne transakcije s pojedinačnim postupcima zaštite od rizika, one su se nakon prodaje mogle prilagoditi i u mnogim su slučajevima bile prilagođeni ovisno o razvoju financijskih izgleda kako bi društva ostvarila najveći mogući povrat. Komisija stoga nije smatrala da bi zaštita od rizika mogla biti izravno povezana s predmetnom izvoznom prodajom i da bi se uzimanjem u obzir terminske prodajne cijene riskiralo narušavanje stvarne izvozne cijene.

(102) Komisija je odbacila tu tvrdnju i na temelju članka 2. stavka 10. točke (k) jer društva nisu dostavila dokaze da su zbog njihovih aktivnosti zaštite od rizika kupci stalno plaćali različite cijene na domaćem tržištu.

(103) Dva proizvođača izvoznika usprotivila su se privremenom odbijanju određenih prilagodbi koje su zatražili za domaću prodaju, od kojih se jedna odnosila na postojanje programa povrata carine, a druga na prilagodbu troška zaliha. Jedan od njih usto je osporavao uvjete plaćanja koje je Komisija upotrijebila za izračun njegovih domaćih troškova kredita.

(104) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnjama proizvođačâ izvoznika. Naveo je da isključivo teoretski troškovi ne mogu poslužiti kao prilagodba povrata carine jer se ne može uspostaviti jasna veza između izvezenih proizvoda i neplaćenih carina na uvezene ulazne materijale. Kad je riječ o trošku zaliha, podnositelj pritužbe podržao je Komisijino odbijanje takve prilagodbe jer predmetno društvo nije uspjelo pokazati da su domaće cijene veće za proizvode koji su duže u skladištu.

(105) Budući da društva nisu dostavila nove dokaze o prilagodbi povrata carine zbog kojih bi se promijenila Komisijina privremena procjena, potvrđeni su nalazi iz uvodnih izjava od 60. do 63. privremene uredbe, a tvrdnja je odbačena. Prilagodba troška zaliha koju je jedan proizvođač izvoznik zatražio na temelju članka 2. stavka 10. točke (k) osnovne uredbe odnosi se na činjenicu da su u određenim slučajevima domaće prodaje kupci kasnili s preuzimanjem robe, koja je stoga bila duže u skladištu društva. Komisija je zaključila da se ta tvrdnja mora odbaciti jer društvo nije moglo povezati taj navodni trošak s pojedinačnim prodajnim transakcijama ili s konkretnim kupcima i nije uspjelo dokazati da je trošak zaliha utjecao na domaće cijene. Kad je riječ o uvjetima plaćanja upotrijebljenima u izračunu domaćih troškova kredita, predmetno društvo nije dostavilo nove dokaze zbog kojih bi se promijenio privremeni pristup Komisije, odnosno zbog kojih bi se iskazani uvjeti plaćanja, za koje je provjerom na daljinu utvrđeno da nisu u skladu s uvjetima dogovorenima u povezanim kupoprodajnim ugovorima, zamijenili točnijim skupom uvjeta plaćanja koje je dostavilo društvo i koji su provjereni na daljinu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(106) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik ponovio je tvrdnju da bi u pogledu njegove domaće prodaje trebalo uzeti u obzir prilagodbe zbog povrata carine i troškova zaliha i ponovno je osporavao uvjete plaćanja koje je Komisija upotrijebila za izračun domaćih troškova kredita.

(107) Za prilagodbu zbog povrata carine ponovio je argument da bez obzira na to je li uvozna carina stvarno plaćena, postojanje uvozne carine na ulazni materijal utječe na cijenu koju naplaćuju domaći dobavljači tog ulaznog materijala.

(108) Za prilagodbu zbog troškova zaliha društvo je ponovilo argument da je prilagodba zbog takvih troškova slična prilagodbi zbog troškova kredita jer su obje vrste troškova povezane s kašnjenjem u plaćanju. Društvo je dalje tvrdilo da je odbacivanje takve domaće prilagodbe u suprotnosti s prihvaćanjem izvozne prilagodbe zbog troškova prekostojnica za njegovu prodaju u Uniju, pri čemu je tvrdilo da u oba slučaja dolazi do kašnjenja u dolasku robe, što stvara dodatne troškove.

(109) Kad je riječ o uvjetima plaćanja koji su upotrijebljeni u izračunu domaćih troškova kredita, društvo je ponovilo da je Komisija trebala izračunati troškove kredita na temelju dogovorenih uvjeta plaćanja, a ne na temelju vremena stvarnog izvršenja plaćanja, jer samo dogovoreni uvjeti plaćanja mogu utjecati na određivanje cijene.

(110) U odgovoru na te primjedbe o navodnoj prilagodbi zbog povrata carine, nastavno na privremena razmatranja Komisije da se teoretski trošak ne može uzeti u obzir u izračunu, pokazalo se da se, suprotno navodima društva, pri određivanju domaćih prodajnih cijena koje je naplaćivao proizvođač izvoznik nije uzeo u obzir iznos navedenog povrata carine, zbog kojeg bi u suprotnom došlo do gubitka u prodaji. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(111) Kad je riječ o prilagodbi zbog troškova zaliha, Komisija je primijetila da iako su dodatni troškovi skladištenja robe koju kupci kasno preuzmu već uključeni u ukupne troškove prodaje, zatražena prilagodba kojom bi se obuhvatila proizašla odgoda plaćanja i koju je društvo usporedilo s prilagodbom zbog troškova kredita ne može se odobriti jer društvo nije uzelo u obzir moguće kasno preuzimanje kad je zaključilo kupoprodajni ugovor niti ju je moglo povezati s bilo kojim kupcem ili bilo kojom konkretnom transakcijom, što potvrđuje da se zatražena prilagodba nije odražavala u prodajnoj cijeni. Suprotno troškovima prekostojnica, koje je društvo raspodijelilo samo na one izvozne transakcije kod kojih su naknade za prekostojnice stvarno plaćene, društvo nije uspjelo pokazati da se iskazani troškovi zaliha podudaraju s transakcijama na koje se navodno odnose. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(112) Kad je riječ o uvjetima plaćanja upotrijebljenima za izračun domaćih troškova kredita, Komisija je smatrala da su točniji stvarni uvjeti plaćanja koje je dostavilo društvo jer je utvrđeno da uvjeti plaćanja koji su iskazani kao uvjeti dogovoreni u narudžbama nisu u skladu sa zapravo dogovorenim uvjetima plaćanja u povezanim narudžbama za uzorak transakcija. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

(113) Jedna grupa proizvođača izvoznika usprotivila se privremenom odbacivanju zahtjeva za prilagodbu obračuna domaće prodaje na temelju članka 2. stavka 10. točke (c) osnovne uredbe kako bi se uzeli u obzir rabati navodno odobreni nakon izdavanja računa.

(114) Društvo je tijekom ispitnog postupka, među ostalim i kad je to zatraženo tijekom provjere na daljinu, objasnilo da nije moglo povezati prilagodbu obračuna evidentiranu u njegovoj računovodstvenoj dokumentaciji s pojedinačnim transakcijama. Na primjer, nije moglo pronaći ni knjižna odobrenja ni knjižna zaduženja koja se odnose na račune čije je vrijednosti trebalo ispraviti prilagodbama obračuna. Komisija je stoga zaključila da tražena prilagodba nije dovoljno potkrijepljena i potvrdila je odbacivanje tvrdnje.

(115) Dva povezana proizvođača izvoznika dovela su u pitanje privremeni izračun troškova kredita za prodaju u Uniju. Društva su posebno tvrdila da je Komisija pogriješila kad je iste kamatne stope za eure i američke dolare, koje je utvrdila Turska središnja banka, primijenila na sve proizvođače izvoznike u uzorku s obzirom na to da nije uzela u obzir činjenicu da su kamatne stope na zajmove ovisile o posebnim obilježjima i financijskoj situaciji društava. Tvrdila su da su se umjesto njih trebale upotrijebiti stvarne kamatne stope primjenjive na zajmove društava.

(116) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođačâ izvoznika i izjavio da je privremena odluka Komisije da ravnomjerno primjenjuje kamatne stope Turske središnje banke bila transparentna i objektivna i da bi je trebalo nastaviti provoditi.

(117) Komisija je ispitala tu tvrdnju i zaključila da je za izračun troškova kredita jednog od povezanih proizvođača izvoznika zaista opravdano upotrijebiti ugovornu kamatnu stopu u američkim dolarima koju je proizvođač stvarno platio za kratkoročne zajmove koje su mu nezavisne banke odobrile po tržišnoj cijeni. Stoga je promjena primijenjena u konačnom izračunu. Međutim, za zajam dobiven od banke povezane s proizvođačem Komisija je zaključila da je upotreba prosječne kamatne stope u eurima koju je utvrdila Turska središnja banka opravdana jer

ugovorna stopa ne odražava tržišne uvjete. Drugi proizvođač izvoznik u grupi nije imao nepodmirenih zajmova tijekom RIP-a, pa nije bila dostupna posebna kamatna stopa za društvo koja bi mogla poslužiti kao zamjenska vrijednost za izračun prilagodbe troškova kredita. Stoga je bilo opravdano upotrijebiti prosječne kamatne stope koje je utvrdila Turska središnja banka.

(118) Nakon konačne objave dva povezana proizvođača izvoznika tvrdila su da je Komisija trebala primijeniti istu kamatnu stopu u američkim dolarima za oba proizvođača u grupi jer su im uvjeti financiranja bili jednaki. Točnije, jedan proizvođač izvoznik dostavio je dodatne informacije koje pokazuju da je predmetni proizvođač izvoznik bio stvarni korisnik jednog od zajmova koje je iskazao povezani proizvođač izvoznik.

(119) Komisija je procijenila tu tvrdnju i primijetila da uvjeti financiranja za predmetnog proizvođača izvoznika nisu bili jednaki kao za drugo društvo u grupi, što pokazuje činjenica da je kamatna stopa koja se primjenjivala na zajam predmetnog proizvođača izvoznika bila veća od prosječne kamatne stope ostalih zajmova, a ta stopa još nije uključivala maržu koja se naplaćuje za usluge sjedišta, kao što su društva objasnila tijekom provjere na daljinu i ponovila u primjedbama na konačnu objavu. Na temelju tih činjenica Komisija je odbacila tvrdnju.

(120) Nadalje, jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da je Komisija trebala upotrijebiti kamatne stope zajmova društva jer je prihvatila takav pristup za drugog proizvođača izvoznika u uzorku.

(121) Komisija je smatrala da su ta dva slučaja različita. Drugi proizvođač izvoznik dostavio je informacije o vlastitim zajmovima u početnom odgovoru na upitnik, dok predmetno društvo nije objavilo postojanje kratkoročnih zajmova. Umjesto toga, društvo je predložilo upotrebu međubankovnih kamatnih stopa za utvrđivanje troškova kredita. Komisija je smatrala da društvo neće moći dobiti zajam po međubankovnim kamatnim stopama, pa je te kamatne stope zamijenila prosječnom kamatnom stopom za komercijalne kratkoročne zajmove koje je objavila Turska središnja banka.

(122) Osim toga, Komisija je procijenila nove informacije koje je predmetni proizvođač izvoznik dostavio u primjedbama na privremenu objavu i dopunio u primjedbama na konačnu objavu. Komisija je smatrala da se, s obzirom na proturječne informacije navedene u početnom odgovoru na upitnik i u kasnijoj fazi ispitnog postupka, njezina privremena odluka da za utvrđivanje troškova kredita upotrijebi kamatne stope koje je objavila Turska središnja banka ne može smatrati nerazumnom. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(123) Dva povezana proizvođača izvoznika tvrdila su da na podatke o troškovima i prodaji nisu primijenjeni isti tečajevi konverzije valuta. Kad je riječ o podacima o prodaji, upotrijebljen je prosječni mjesečni tečaj konverzije valuta, dok je na podatke o troškovima primijenjen prosječni godišnji tečaj konverzije valuta.

(124) U primjedbama dostavljenima nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se tvrdnji proizvođačâ izvoznika i podržao privremeni pristup Komisije u pogledu upotrijebljenih tečajeva konverzije. Smatrao je da bi troškove (koji su utvrđeni u računovodstvenoj dokumentaciji društava za duže vremensko razdoblje) trebalo izračunavati godišnje i konvertirati po prosječnom tečaju za vrijeme RIP-a, dok bi prihode povezane s prodajom trebalo konvertirati u trenutku kad se prihodi ostvare primjenom mjesečnih ili čak dnevnih tečajeva.

(125) Komisija je analizirala tu tvrdnju i utvrdila da je opravdana. Stoga je tvrdnja prihvaćena i u konačnom izračunu upotrijebljeni su prosječni mjesečni tečajevi za konvertiranje podataka o troškovima i prodaji društava.

(126) Nakon konačne objave proizvođači izvoznici tvrdili su da, s obzirom na to da su sve podatke bitne za izračun dampinga iskazali u američkim dolarima, u skladu s člankom 2. stavkom 10. točkom (j) osnovne uredbe te podatke ne treba konvertirati iz američkih dolara u turske lire za potrebe usporedbe cijena. Društva su uputila na članak 2. stavak 5. osnovne uredbe prema kojem se „troškovi […] uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak”, a zbog konvertiranja iznosa troška proizvodnje koje Komisija upotrebljava za izračun uobičajenih vrijednosti iz američkih dolara u turske lire ti su se iznosi razlikovali od iznosa iskazanih u njihovim računovodstvenim podacima.

(127) Komisija je prvo primijetila da su proizvođači izvoznici transakcije obavljali u američkim dolarima, eurima i turskim lirama. Stoga je konverzija valuta bila potrebna da bi se vrijednosti iskazale u jednoj valuti za potrebe usporedbe. Drugo, Komisija nije osporavala činjenicu da su društva sama konvertirala sve vrijednosti u američke dolare jer je američki dolar računovodstvena valuta društava. Komisija je ipak smatrala prikladnim upotrijebiti valutu predmetne zemlje za potrebe usporedbe uobičajene vrijednosti i izvozne cijene. Naposljetku, s obzirom na to da su društva iskazala trošak proizvodnje u američkim dolarima i uzimajući u obzir i primjedbe društava na privremenu objavu, Komisija je smatrala opravdanim pretvoriti podatke u tursku liru primjenom mjesečnih tečajeva konverzije. Budući da društva nisu dostavila cjelovite informacije o trošku proizvodnje u turskim lirama, nisu se mogle uzeti u obzir eventualne razlike u odnosu na vrijednosti u turskim lirama, kao dodatnoj valuti koja se upotrebljavala u njihovim računovodstvenim podacima. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

(128) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik tvrdio je da Komisija pri izračunu cijene njegove prodaje u Uniju nije trebala odbiti određene prilagodbe, odnosno naknadu za udruženje izvoznika i paušalni odbitak za izvoz.

(129) Komisija je primijetila da je proizvođač izvoznik iznio tu tvrdnju i u primjedbama na privremenu objavu i o prilagodbama se raspravljalo na saslušanju organiziranom nakon privremene objave.

(130) Na saslušanju je društvo potvrdilo da je naknada za udruženje izvoznika plaćena za njegovo članstvo u ÇİB-u. Društvo je nadalje objasnilo da je naknada plaćena kao postotak vrijednosti svake izvozne transakcije. Stoga je Komisija smatrala da je naknada za udruženje izvoznika trošak društva koji je nastao isključivo u vezi s izvoznim transakcijama, a njezin je iznos ovisio o obujmu izvoza društva. Nadalje, vrijednost prilagodbe mogla se odrediti za svaku izvoznu transakciju pojedinačno na temelju vrijednosti transakcije.

(131) Kad je riječ o paušalnom odbitku za izvoz, društvo je tvrdilo da nije primjereno odbiti tu vrijednost od izvozne cijene jer je riječ samo o poreznoj olakšici, a ne o stvarnom trošku društva. U primjedbama na konačnu objavu društvo je uputilo na tursko zakonodavstvo ([11]) prema kojem svaki izvoznik može odbiti 0,5 % prihoda od izvozne prodaje kako bi se evidentirali nastali rashodi koji se zbog nedostatka odgovarajuće dokumentacije nisu mogli knjižiti na drugi način. Stoga je Komisija smatrala da je paušalni odbitak za izvoz trošak koji je stvarno nastao u vezi s izvoznim prodajnim transakcijama društva za koji društvo nije imalo odgovarajuću dokumentaciju i koji se nije mogao knjižiti ni u jedan drugi račun troškova. Nadalje, Komisija je uspjela utvrditi vrijednost odbitka za svaku transakciju pojedinačno.

(132) Komisija je stoga odbacila tvrdnju o odbitku naknade za udruženje izvoznika i paušalnom odbitku za izvoz.

3.5 **Dampinške marže**

(133) Kao što je detaljno objašnjeno u prethodnim uvodnim izjavama od 28. do 132., Komisija je uzela u obzir primjedbe zainteresiranih strana dostavljene nakon privremene objave i u skladu s tim ponovno izračunala dampinške marže.

(134) Konačne dampinške marže izražene kao postotak cijene CIF (troškovi, osiguranje, vozarina) na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Konačna dampinška marža
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

([11]) Članak 40. Zakona 193 o porezu na dobit od 6. siječnja 1961., kako je izmijenjen Zakonom 4108 iz lipnja 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağir Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Sva ostala društva	7,3 %

(135) Izračuni pojedinačnih dampinških marži, uključujući ispravke i prilagodbe izvršene na temelju primjedbi koje su zainteresirane strane dostavile nakon privremene i konačne objave, dostavljeni su proizvođačima izvoznicima u uzorku.

4. ŠTETA

4.1 Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji

(136) Tijekom razdoblja ispitnog postupka u EU-u s 27 država članica istovjetni proizvod proizvodio je 21 poznati proizvođač, koji pripada 14 grupa. Ti proizvođači čine „industriju Unije" u smislu članka 4. stavka 1. osnovne uredbe.

(137) Za EU s 27 država članica utvrđeno je da se ukupna proizvodnja u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka kretala između 71 i 74,5 milijuna tona, uključujući proizvodnju za ograničeno tržište.

(138) Tri proizvođača iz Unije odabrana u uzorak činila su od 34 % do 38 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda u EU-u s 27 država članica. Činila su od 40 % do 44 % obujma prodaje u Uniji proizvođača koji su se javili u okviru analize reprezentativnosti prije pokretanja postupka.

4.2 Utvrđivanje odgovarajućeg tržišta Unije

(139) Turska vlada smatrala je da Komisija nije na zadovoljavajući način objasnila zašto je trebalo zasebno ispitati podatke o slobodnom tržištu i podatke o ograničenom tržištu. Turska vlada smatrala je da su Komisijina objašnjenja suprotna mišljenjima povjerenstva WTO-a u predmetu Maroko – toplovaljani čelik (Turska) i Žalbenog tijela u predmetu SAD – toplo valjani čelik, prema kojima bi tijela koja provode ispitni postupak u načelu trebala na sličan način ispitati sve dijelove industrije i industriju u cjelini ili na zadovoljavajući način objasniti zašto to nisu učinila.

(140) Kako bi osigurala što potpuniju sliku industrije Unije, Komisija je pribavila podatke za cjelokupnu proizvodnju predmetnog proizvoda te utvrdila je li proizvodnja bila namijenjena ograničenoj upotrebi ili slobodnom tržištu. Komisija je za pokazatelje štete navedene u uvodnoj izjavi 82. privremene uredbe zasebno analizirala podatke koji se odnose na slobodno i ograničeno tržište i provela usporednu analizu gdje je to bilo moguće i opravdano. Komisija je gospodarske pokazatelje navedene u uvodnoj izjavi 83. privremene uredbe mogla smisleno procijeniti samo upućivanjem na cjelokupnu djelatnost industrije Unije. Stoga je Komisija smatrala da je njezina analiza u skladu s praksom sudova Unije i WTO-a ([12]).

(141) Nakon konačne objave turska vlada ustrajala je u tome da Komisija nije postupila u skladu sa sudskom praksom WTO-a jer i. nije zasebno analizirala podatke o prodajnim cijenama, troškovima proizvodnje, rastu, obujmu i cijenama izvoza, profitabilnosti, povratu ulaganja i novčanom toku te ii. nije objasnila zašto je ispitivala samo podatke o slobodnom tržištu umjesto da je provela zasebno i usporedivo ispitivanje. Komisija se s tim nije složila jer su, nastavno na objašnjenje iz prethodne uvodne izjave, odgovori na upitnik koje su dostavili proizvođači iz Unije u uzorku omogućili analizu prodajnih cijena, obujma prodaje i profitabilnosti na slobodnom tržištu u odnosu na druga tržišta. Činjenica da se u tablici 10. prikazuju prodajne cijene na slobodnom tržištu ne znači da nisu ispitane prodajne cijene na ograničenom tržištu.

([12]) Sud, predmet C-315/90 Gimelec i drugi/Komisija, EU:C:1991:447, točke od 21. do 29.; Izvješće Žalbenog tijela WTO-a od 24. srpnja 2001., Sjedinjene Američke Države – Antidampinške mjere na određene toplovaljane proizvode od čelika iz Japana, WT/DS184/AB/R, točke od 181. do 215.

(142) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 78. do 83. privremene uredbe.

4.3 **Potrošnja u Uniji**

4.3.1 *Potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji*

(143) U EU-u s 27 država članica potrošnja u Uniji na slobodnom tržištu u razmatranom razdoblju kretala se kako slijedi:

Tablica 1.

Potrošnja na slobodnom tržištu u Uniji (u tonama)

	2016.	2017.	2018.	RIP
Potrošnja u Uniji na slobodnom tržištu	33–34 milijuna	32–33 milijuna	34–35 milijuna	33–34 milijuna
Indeks	*100*	96	102	99

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(144) Između 2016. i 2018. potrošnja na slobodnom tržištu porasla je za 2 %, ali je nakon toga pala. Ukupna potrošnja na slobodnom tržištu pala je za 1 % u razmatranom razdoblju.

4.3.2 *Ograničena potrošnja na tržištu Unije*

(145) U EU-u s 27 država članica ograničena potrošnja u Uniji u razmatranom razdoblju kretala se kako slijedi:

Tablica 2.

Ograničena potrošnja na tržištu Unije (u tonama)

	2016.	2017.	2018.	RIP
Ograničena potrošnja u Uniji	42,5–45,5 milijuna	44–47 milijuna	43,5–46,5 milijuna	39,5–42,5 milijuna
Indeks	*100*	103	102	93

Izvor: Eurofer i proizvođači iz Unije u uzorku

(146) Potrošnja na ograničenom tržištu malo je porasla u prvom dijelu razdoblja ispitnog postupka, nakon čega se smanjila. Tijekom razmatranog razdoblja ukupna ograničena potrošnja pala je za 7 postotnih bodova.

4.3.3 *Ukupna potrošnja*

(147) U EU-u s 27 država članica ukupna potrošnja, odnosno zbroj potrošnje na ograničenom i slobodnom tržištu, kretala se na sljedeći način u razmatranom razdoblju:

Tablica 3.

Ukupna potrošnja (slobodno i ograničeno tržište) (u tonama)

	2016.	2017.	2018.	RIP
Ukupna potrošnja u Uniji	78–81 milijun	78–81 milijun	80–83 milijuna	74–77 milijuna
Indeks	*100*	100	102	95

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(148) Iz prethodne tablice vidljivo je da je ukupna potrošnja malo porasla 2018., ali je ukupno pala za 5 % u odnosu na 2016. Ograničena potrošnja činila je 59 % ukupne potrošnje u razdoblju ispitnog postupka.

4.4 **Uvoz iz Turske**

4.4.1 *Obujam i tržišni udio uvoza iz Turske*

(149) Uvoz iz Turske u EU s 27 država članica kretao se kako slijedi:

Tablica 4.

Obujam uvoza i tržišni udio

	2016.	2017.	2018.	RIP
Obujam uvoza iz Turske (u tonama)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeks	*100*	186	297	296
Tržišni udio na slobodnom tržištu (%)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Indeks	*100*	190–220	270–300	270–300

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(150) Uvoz iz Turske povećao se za 196 % u razmatranom razdoblju, čime se gotovo utrostručio njegov udio na slobodnom tržištu.

(151) Nakon privremene objave turska vlada navela je da uvoz iz Turske nije zauzeo tržišni udio industrije Unije, već je samo zauzeo određeni udio trećih zemalja, što nije moglo utjecati na proizvođače iz Unije.

(152) Nakon konačne objave turska je vlada dodala da se Komisijina analiza obujma uvoza iz Turske temelji na krajnjim točkama i pozvala je Komisiju da umjesto toga analizira kretanje na temelju tromjesečnih podataka iz 2019. i 2020. godine i pada uvoza nakon razdoblja ispitnog postupka. Komisija je primijetila da pristup turske vlade ne može dovesti u pitanje činjenicu da se uvoz iz Turske povećavao svake godine od 2016. do 2018., i to za 196 % u razmatranom razdoblju, kao ni da je Turska gotovo utrostručila svoj udio na slobodnom tržištu.

(153) S obzirom na njihovu prirodu te su primjedbe obrađene u odjeljku 5. u nastavku.

4.4.2 *Cijene uvoza iz Turske i sniženje cijena*

(154) Komisija je utvrdila cijene uvoza na temelju podataka Eurostata. Ponderirana prosječna cijena uvoza iz Turske u EU s 27 država članica kretala se kako slijedi:

Tablica 5.

Uvozne cijene (EUR/tona)

	2016.	2017.	2018.	RIP
Turska	363	490	538	492
Indeks	*100*	135	148	136

Izvor: Eurostat

(155) Prosječne cijene uvoza iz Turske povećale su se s 363 EUR po toni 2016. na 492 EUR po toni tijekom razdoblja ispitnog postupka, što je povećanje od 36 %. Razlika između prosječnih cijena dampinškog uvoza i prosječnih prodajnih cijena industrije Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka, kako je navedeno u tablici 10., bila je znatna (7,8 %).

(156) Nakon privremene objave turska vlada smatrala je da cijene turskog uvoza nisu mogle nanijeti štetu proizvođačima iz Unije. S obzirom na njihovu prirodu te su primjedbe obrađene u odjeljku 5. u nastavku.

(157) Izračuni marži sniženja cijena revidirani su kako bi odražavali situaciju za EU s 27 država članica i Komisija je utvrdila da je za dampinški uvoz proizvođačâ izvoznika u uzorku dobivena ponderirana prosječna marža sniženja cijena između 1,2 % i 2 %. Budući da je tržište toplovaljanog plosnatog čelika vrlo osjetljivo na cijene, a tržišno natjecanje u velikoj se mjeri temelji na cijeni, Komisija je smatrala da su takve marže sniženja cijena značajne.

(158) Nakon konačne objave Eurofer je istaknuo da s obzirom na prirodu tržišta i postojanje znatnog cjenovnog natjecanja na tržištu, čak i relativno niska razina sniženja cijena može biti značajna. Međutim, turska vlada navela je da je utvrđivanje marže sniženja cijena kao značajne obična tvrdnja koja se ne temelji na odgovarajućoj procjeni ni kriterijima u skladu s kojima bi se utvrdilo koja bi se marža trebala smatrati značajnom. Komisija je odbacila tu tvrdnju kao neutemeljenu. Kretanje na tržištu i promjena izvora uvoza, koji su prikazani u tablici 14., potvrđuju važnost cijene na tržištu toplovaljanog plosnatog čelika. Nadalje, sama turska vlada priznala je da je mala razlika u cijenama dovela do povećanja tržišnog udjela turskog uvoza ([13]).

(159) Nakon konačne objave grupe Erdemir i Colakoglu tvrdile su da utvrđivanjem sniženja cijena za 66,1 % (grupa Colakoglu) odnosno 69,5 % (grupa Erdemir) prodaje proizvođača iz Unije u uzorku Komisija nije utvrdila sniženje cijena proizvoda u cjelini, čime je prekršila članak 3. stavak 3. osnovne uredbe. Smatrale su da se ne može isključiti da bi utvrđene marže sniženja cijena bile drukčije da je Komisija ispitala učinak na cijene na temelju prodaje svih proizvođača iz Unije u uzorku. Komisija je odbacila tu tvrdnju kao neutemeljenu jer se, u skladu s osnovnom uredbom, nalaz o sniženju cijena ne treba temeljiti na cjelokupnoj prodaji proizvođača iz Unije u uzorku. Umjesto toga, analiza cijena temelji se na usporedbi modela koji se izvoze u Uniju i istovjetnog proizvoda, a iz prirode uspoređivanja izvozne prodaje proizvođačâ izvoznika s prodajom industrije Unije proizlazi da ne izvozi svaki pojedinačni proizvođač izvoznik u Uniju sve modele koje prodaju proizvođači iz Unije u uzorku (tri u ovom slučaju). U svakom slučaju, Komisija je podsjetila da je razlika između prosječnih cijena dampinškog uvoza i prosječnih prodajnih cijena industrije Unije u Uniji tijekom razdoblja ispitnog postupka, kako je navedeno u tablici 10., bila znatna (7,8 %).

4.5 **Gospodarsko stanje industrije Unije**

4.5.1 *Opće napomene*

(160) Komisija podsjeća da je podnositelj pritužbe u početnoj fazi od nje zatražio da započne analizu trendova štete od 2017. na temelju tvrdnje da je 2016. (prva godina razmatranog razdoblja u ovom ispitnom postupku) bila „nereprezentativna godina” jer je utvrđeno da je industrija Unije oštećena dampinškim i subvencioniranim uvozom iz više izvora. Komisija je priznala da je na kretanje pokazatelja štete od 2016. utjecala činjenica da je na situaciju u industriji Unije 2016. još utjecao dampinški i subvencionirani uvoz, dok je 2017. industrija Unije očito pokazivala znakove oporavka, nakon što su te godine uvedene konačne antidampinške i kompenzacijske mjere protiv tog uvoza. Međutim, Komisija je odlučila iznijeti podatke u skladu sa svojom uobičajenom praksom, prema kojoj u obzir treba uzeti razdoblje ispitnog postupka i tri kalendarske godine prije njega. Stoga je Komisija u razmatrano razdoblje uključila i 2016.

([13]) Posljednji odlomak na stranici 14. referentnog dokumenta t21.000916 dokumentacije koja nije povjerljiva (podnesak turske vlade).

(161) Nakon privremene objave ÇİB je tvrdio da u određene aspekte analize štete nisu bili uključeni podaci iz 2016. i da je to Komisiju navelo na pogrešnu procjenu štete. Nakon konačne objave ta je strana razjasnila da je tvrdila da se nisu procijenili pokazatelji iz 2016., posebno oni koji pokazuju pozitivan trend nakon 2016. (npr. obujam prodaje i udio na slobodnom tržištu industrije Unije) i mogu se protumačiti kao dokaz da industriji Unije nije nanesena materijalna šteta. Nakon privremene objave turska vlada tvrdila je u istom smislu da bi se ispitivanje navodne štete nanesene domaćoj industriji trebalo temeljiti na razdoblju od 2016. do 2019., za što je tvrdila da nije bio slučaj za sve pokazatelje štete. Turska vlada osobito je smatrala da je u zadnje vrijeme nemoguće povezati bilo kakvo poboljšanje ili pogoršanje industrije s postojanjem ili nepostojanjem mjera trgovinske zaštite. Turska vlada kritizirala je uvodnu izjavu 104. *in fine* privremene uredbe jer je smatrala da objava konačnih antidampinških mjera i kompenzacijskih pristojbi protiv Kine u travnju i lipnju 2017. ([14]) i uvođenje konačnih antidampinških mjera protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine u listopadu 2017. ([15]) upućuju na to da su svi štetni učinci dampinškog uvoza iz tih zemalja još bili prisutni 2017. U prilog toj tvrdnji turska vlada istaknula je da je 2017. udio tih pet zemalja u uvozu toplovaljanog plosnatog čelika i dalje iznosio 26 %.

(162) Kad je riječ o tvrdnjama o uključivanju odnosno isključivanju podataka iz 2016. za neke pokazatelje štete, Komisija je razjasnila da se relevantne tablice, odjeljak 1.8. i drugi nalazi iz privremene uredbe odnose na razdoblje od 2016. do 2019. kako je navedeno u uredbi. U primjedbama ispod tablica koje se odnose na razmatrano razdoblje uzimaju se u obzir trendovi koji počinju 2016., bez obzira na to jesu li pozitivni ili negativni. To je slučaj čak i kad je, kao u ovom slučaju, Komisija ocijenila i razmotrila događaje koji su se dogodili u određenom razdoblju u okviru razmatranog razdoblja, uključujući mjere trgovinske zaštite.

(163) Ispitnim postupkom za antidampinške mjere protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine obuhvaćeno je razdoblje od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016. Ispitnim postupkom o dampingu, subvencioniranju i šteti za antidampinške i kompenzacijske mjere protiv Kine obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2015. Primjedbe turske vlade da je udio tih pet zemalja u uvozu predmetnog proizvoda 2017. i dalje iznosio 26 % i da su stoga i dalje nanosile štetu industriji Unije navode na krivi trag. Kao što je prikazano u tablici 14. u privremenoj uredbi, obujam uvoza iz tih pet zemalja od 2016. do 2017. pao je za 68 % (odnosno s 5 724 303 tone na 1 810 518 tona), a njihov zajednički tržišni udio pao je sa 16,1 % na 5,2 %. Ti su trendovi potvrđeni za EU s 27 država članica. Iz tablice 14. u ovoj Uredbi vidljivo je da je obujam uvoza iz tih pet zemalja od 2016. do 2019. znatno pao (odnosno s 5 611 020 tona na 1 565 303 tone), slično kao i njihov zajednički tržišni udio (odnosno s 16–17 % na 4–5 %). Komisija je stoga smatrala neutemeljenom tvrdnju da se prethodnim ispitnim postupcima otkrilo da su svi štetni učinci dampinškog uvoza iz Kine, Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine i dalje bili prisutni 2017.

(164) Nakon konače objave turska vlada podsjetila je na svoje primjedbe o vremenu uvođenja konačnih antidampinških mjera i kompenzacijskih pristojbi protiv Kine te konačnih antidampinških mjera protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine. Tvrdila je da smanjenje uvoza iz tih zemalja ne mijenja činjenicu da je taj uvoz i dalje činio znatan udio uvoza EU-a s 27 država članica i da je bio štetan u 2017. Turska vlada smatrala je da je Komisija primjenom podataka o apsolutnom smanjenju nastojala izbjeći ispitivanje takvih štetnih učinaka. Komisija je tvrdnju smatrala neutemeljenom. Tijekom razdobljâ prethodnih ispitnih postupaka nije utvrđen štetni damping u 2017., a u to su se vrijeme, kao što je već navedeno, tržišni udjeli predmetnih zemalja već dramatično smanjili. Osim toga, u odjeljku 5.2.1. ove Uredbe navodi se analiza kretanja na tržištu i tržišnih udjela raznih izvora uvoza.

([14]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/649 od 5. travnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 92, 6.4.2017., str. 68.); Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/969 od 8. lipnja 2017. o uvođenju konačnih kompenzacijskih pristojbi na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine i izmjeni Provedbene uredbe Komisije (EU) 2017/649 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugoga legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 146, 9.6.2017., str. 17.).

([15]) Provedbena uredba Komisije (EU) 2017/1795 od 5. listopada 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije (SL L 258, 6.10.2017., str. 24.).

4.5.2 *Makroekonomski pokazatelji*

4.5.2.1 Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

(165) Ukupna proizvodnja u Uniji, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 6.

Proizvodnja, proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

	2016.	2017.	2018.	RIP
Obujam proizvodnje (u tonama)	74–77,5 milijuna	77–80,5 milijuna	76–79,5 milijuna	71–74,5 milijuna
Indeks	*100*	104	102	96
Proizvodni kapacitet (u tonama)	88–93 milijuna	89–94,5 milijuna	90–95,5 milijuna	91–96 milijuna
Indeks	*100*	102	103	104
Iskorištenost kapaciteta (%)	84	86	84	78
Indeks	*100*	102	99	93

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(166) U razmatranom razdoblju obujam proizvodnje industrije Unije smanjio se za 4 %, dok se proizvodni kapacitet povećao za 4 %. Zbog toga se iskorištenost kapaciteta smanjila za 7 %, s 84 % u 2016. na 78 % u razdoblju ispitnog postupka.

(167) Nakon privremene objave turska vlada smatrala je da uzastopno godišnje povećanje kapaciteta industrije Unije od 2016. upućuje na njezino dobro stanje. Komisija se nije složila i napomenula je, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 107. privremene uredbe, da povećanje kapaciteta od 2016. do 2017. odražava poboljšanje tržišnih uvjeta Unije nakon uvođenja konačnih antidampinških i kompenzacijskih mjera protiv uvoza iz tih pet zemalja i da su povećanja kapaciteta od 2017. rezultat povećane učinkovitosti i uklanjanja uskih grla.

(168) Turska vlada kritizirala je nepostojanje zasebnih analiza ograničenog i slobodnog tržišta u okviru te točke, zbog čega nije moguće utvrditi uzrok ukupnog smanjenja proizvodnje. Komisija je smatrala da bi podjela tablice 6. na ograničeno i slobodno tržište bila besmislena. Proizvođači iz Unije upotrebljavaju istu opremu i linije za proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka, bez obzira na to radi li se o ograničenoj upotrebi ili ne. Međutim, više pojedinosti o obujmu na ograničenom tržištu navedeno je u tablici 8. u nastavku.

4.5.2.2 Obujam prodaje i tržišni udio

(169) Obujam prodaje industrije Unije i tržišni udio na slobodnom tržištu EU-a s 27 država članica u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 7.

Obujam prodaje i tržišni udio na slobodnom tržištu

	2016.	2017.	2018.	RIP
Prodaja industrije Unije u EU-u (u tonama)	24–27 milijuna	24–27,5 milijuna	25–28,4 milijuna	24,5–27,5 milijuna
Indeks	*100*	*101*	*103*	*103*

Tržišni udio (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Indeks	*100*	*105*	*102*	*104*

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(170) Obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu povećao se za 3 % u razmatranom razdoblju, a tržišni udio za 4 %.

(171) U EU-u s 27 država članica obujam prodaje industrije Unije i udio industrije Unije na ograničenom tržištu u Uniji u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 8.

Obujam prodaje na ograničenom tržištu i udio na ograničenom tržištu

	2016.	2017.	2018.	RIP
Obujam prodaje na ograničenom tržištu Unije (u tonama)	42,5–45,5 milijuna	44–47 milijuna	43,5–46,5 milijuna	39,5–42,5 milijuna
Indeks	*100*	*103*	*102*	*93*
Ukupna proizvodnja industrije Unije (u tonama)	73–76 milijuna	76–79 milijuna	75–78 milijuna	70–73 milijuna
Indeks	*100*	*104*	*102*	*96*
Udio ograničenog tržišta u ukupnoj proizvodnji u Uniji (%)	61	61	61	59
Indeks	*100*	*99*	*99*	*96*

Izvor: Eurofer, proizvođači iz Unije u uzorku i Eurostat

(172) Ograničeno tržište industrije Unije (koje se sastoji od toplovaljanog plosnatog čelika koji industrija Unije čuva za upotrebu na nizvodnom tržištu) u Uniji smanjilo se za 7 %, odnosno za oko 3 milijuna tona, u razmatranom razdoblju. Udio industrije Unije na ograničenom tržištu (izražen kao postotak ukupne proizvodnje u Uniji) smanjio se sa 61 % u 2016. na 59 % u razdoblju ispitnog postupka.

(173) Nakon privremene objave turska vlada kritizirala je činjenicu da je Komisija u uvodnoj izjavi 109. privremene uredbe objasnila povećanje udjela industrije Unije na slobodnom tržištu od 2018. do 2019. time što se znatan obujam prodaje preusmjerio s ograničenog tržišta na slobodno tržište zbog prodaje proizvodnih linija. Smatrala je da to objašnjenje pokazuje pristran pristup Komisije u razlikovanju između tih tržišta „kad to smatra primjerenim". Turska vlada ponovila je svoju tvrdnju nakon konačne objave i dovela je u pitanje objektivnost načina na koji je utvrđeno kretanje tržišnog udjela industrije Unije. Komisija je odbacila tvrdnju o pristranom pristupu. Komisija smatra legitimnim i doista neophodnim u slučaju prodaje proizvodnih linija prekvalificirati ograničenu proizvodnju u proizvodnju za slobodno tržište. Čak i ako se prema navodima turske vlade udio proizvođačâ iz Unije na slobodnom tržištu u razmatranom razdoblju povećao, Komisija je napomenula da je takav porast bio znatno manji od povećanja tržišnog udjela turskog uvoza u istom razdoblju. U kontekstu prilično stabilne potrošnje u Uniji turski uvoz popunio je prazninu koju su ostavile neke druge treće zemlje na koje se od 2017. primjenjuju trgovinske antidampinške i/ili kompenzacijske pristojbe.

(174) Nakon privremene objave turska vlada navela je da nije provedena analiza obujma proizvodnje u proizvodnim linijama koje su prodane kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 111. privremene uredbe. ÇİB je tvrdio da je do te prodaje došlo zbog strateških i komercijalnih razloga. Komisija je primijetila da se prodaja odnosila na promjenu vlasništva između proizvođača iz Unije, koja ne utječe na tablicu 6. Komisija nije utvrdila vezu između predmetne prodaje i turskog uvoza.

(175) Nakon privremene objave ÇİB je naveo da prema ključnim pokazateljima štete, kao što su obujam prodaje i tržišni udio na slobodnom tržištu, rezultati industrije Unije nisu bili loši. Komisija tu izjavu smatra neutemeljenom jer je u uvodnim izjavama 109. i 150. privremene uredbe već objašnjeno da se tržišni udio industrije Unije povećao zbog prodaje proizvodnih linija, zbog koje su brojne transakcije koje bi se prije smatrale transakcijama na ograničenom tržištu postale transakcije na slobodnom tržištu. Nadalje, utvrđivanje štete temelji se na procjeni svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji zajedno utječu na stanje industrije, kako je predviđeno člankom 3. stavkom 5. osnovne uredbe.

(176) Nakon konačne objave ÇİB je naveo da u Komisijinim primjedbama u tom odjeljku nije objašnjeno zašto je industrija Unije rasla i zašto povećanje obujma prodaje na tržištu i tržišnog udjela u tom konkretnom slučaju nije važno. S obzirom na njihovu prirodu te su primjedbe obrađene u uvodnoj izjavi 217. u nastavku.

4.5.2.3 Rast

(177) Nakon privremene objave turska vlada navela je da se u uvodnoj izjavi 112. privremene uredbe iznesene neosnovane tvrdnje i kritizirala je neke od formulacija. Komisija je utvrdila da su te tvrdnje neutemeljene jer se u predmetnoj uvodnoj izjavi poziva na podatke i nalaze iz privremene uredbe.

(178) Proizvodnja u EU-u s 27 država članica bilježi snažan trend pada od 2017., dok su prodaja i tržišni udio ostali stabilni usprkos malom porastu potrošnje na slobodnom tržištu u istom razdoblju. Industrija Unije u EU-u s 27 država članica rasla je, i to vrlo skromno, samo ako se kao polazna točka uzme 2016., godina u kojoj je utvrđeno da je oštećena dampinškim uvozom iz drugih zemalja.

(179) Nakon konačne objave turska vlada postavila je pitanje jesu li određeni zaključci o rastu objektivni s obzirom na to da je Komisija smanjenje proizvodnje prethodno smatrala „velikim”, a povećanje prodaje na slobodnom tržištu „malim”. Komisija je prvo napomenula da postoci koje je turska vlada navela u svojoj tvrdnji nisu postoci za EU-27, te su stoga zastarjeli; kao drugo, u svakom slučaju, u usporednoj raspravi o tome kako kvalificirati promjenu postotka mora se uzeti u obzir relativna veličina temeljne vrijednosti na koju se promjena odnosi.

4.5.2.4 Zaposlenost i produktivnost

(180) U EU-u s 27 država članica zaposlenost i produktivnost u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 9.

Zaposlenost i produktivnost

	2016.	2017.	2018.	RIP
Broj zaposlenika	38–40 tisuća	42–44 tisuće	38–40 tisuća	37–39 tisuća
Indeks	*100*	*112*	*103*	*100*
Produktivnost (u tonama po osoblju)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Indeks	*100*	*92*	*99*	*96*

Izvor: Eurofer i proizvođači iz Unije u uzorku

(181) Razina zaposlenosti u industriji Unije koja se odnosi na proizvodnju toplovaljanog plosnatog čelika varirala je u razmatranom razdoblju, ali je u cjelini ostala stabilna. S obzirom na smanjenje proizvodnje, produktivnost radne snage industrije Unije, izmjerena u tonama godišnje proizvodnje po zaposleniku, smanjila se za 4 % u razmatranom razdoblju.

(182) Nakon privremene i konačne objave ÇİB je naveo da ključni pokazatelji štete, kao što je zaposlenost, pokazuju da rezultati industrije Unije nisu bili loši. Komisija je, međutim, primijetila da se, unatoč stabilnom broju zaposlenih u razmatranom razdoblju, broj zaposlenih znatno smanjio od 2017. do 2019. Materijalna šteta koju je pretrpjela industrija Unije u svakom je slučaju očita, kao što je dokazano u odjeljku 4.5.4. privremene uredbe i odjeljku 4.6. u nastavku.

(183) Nakon konačne objave ÇİB je naveo da nalaz o materijalnoj šteti koji je utvrđen isključivo na činjenici da je smanjen broj zaposlenih nije u skladu sa sudskom praksom WTO-a i da se smanjenje broja zaposlenih od 2017. ne može pripisati dampinškom uvozu iz Turske. Komisija je odbacila te tvrdnje. Komisija nigdje nije navela da je nalaz o materijalnoj šteti utvrdila isključivo na činjenici da je smanjen broj zaposlenih. Broj zaposlenih kretao se vrlo slično proizvodnji.

(184) Nakon privremene objave turska vlada navela je da produktivnost ne bi trebalo ispitivatizasebno jer je produktivnost 2017. pala zbog znatnog povećanja zaposlenosti od 2016. do 2017. Komisija je potvrdila da nijedan čimbenik koji se uzima u obzir u analizi štete, uključujući produktivnost, nije razmatrala zasebno.

(185) Nakon konačne objave turska vlada smatrala je da je zadnja rečenica u prethodnoj uvodnoj izjavi praktički potvrda da je smanjenje produktivnosti uzrokovano povećanjem zaposlenosti 2017. Komisija se nije složila s turskom vladom iako je priznala da je porast zaposlenosti od 2016. do 2017. imao ulogu u smanjenju produktivnosti od 2016. do 2017. Ipak, zamjetno je da se produktivnost ponovno smanjila od 2018. do razdoblja ispitnog postupka u vrijeme kad se smanjila i zaposlenost, što je dovelo do ukupnog pada produktivnosti od 4 % tijekom razmatranog razdoblja, kako je istaknuto u uvodnoj izjavi 181.

4.5.2.5 Visina dampinške marže i oporavak od prethodnog dampinga

(186) Za EU s 27 država članica sve su dampinške marže bile znatno iznad razine *de minimis*. Utjecaj visine stvarnih dampinških marži na industriju Unije znatan je s obzirom na obujam i cijene proizvoda uvezenih iz Turske.

(187) Nakon privremene objave turska vlada osporavala je primjedbe Komisije o tome da je oporavak industrije Unije u 2017. rezultat mjere za zaštitu trgovine. Budući da se u ovom odjeljku opisuje „oporavak od prethodnog dampinga”, Komisija je smatrala opravdanim podsjetiti da su, prema nalazima prethodnih ispitnih postupaka za isti proizvod, prakse dampinga iz 2016. utjecale na industriju Unije, koja je pokazala znakove oporavka od 2017., i da u razdoblju ispitnog postupka nisu zadržane postignute zdravije razine profitabilnosti.

(188) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 115. do 117. privremene uredbe.

4.5.3 *Mikroekonomski pokazatelji*

4.5.3.1 Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

(189) Ponderirane prosječne jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije u uzorku prema nepovezanim kupcima u Uniji u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 10.

Prodajne cijene i trošak proizvodnje u Uniji

	2016.	2017.	2018.	RIP
Prosječna jedinična prodajna cijena na slobodnom tržištu (EUR/tona)	393	532	574	534
Indeks	*100*	*135*	*146*	*136*
Jedinični trošak proizvodnje (EUR/tona)	413	497	540	560
Indeks	*100*	*121*	*131*	*136*

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku

(190) U odnosu na 2016. prosječne jedinične prodajne cijene znatno su se povećale u 2017. i ponovno u 2018. Međutim, prosječne prodajne cijene industrije Unije pale su s 574 EUR po toni 2018. na 534 EUR po toni u razdoblju ispitnog postupka, dok su troškovi proizvodnje porasli s 540 EUR po toni 2018. na 560 EUR po toni u razdoblju ispitnog postupka. Stoga, dok je 2017. i 2018. industrija Unije mogla prenijeti povećanje nastalih troškova na svoje kupce i ostati profitabilna, u razdoblju ispitnog postupka to više nije mogla. Podaci o trošku proizvodnje u ovoj tablici i u tablici 10. privremene uredbe identični su.

(191) Nakon privremene objave turska vlada primijetila je da su se i jedinični trošak proizvodnje i prosječne jedinične prodajne cijene industrije Unije na slobodnom tržištu povećali u istoj mjeri (+ 36 %) u razmatranom razdoblju, što znači da je industrija Unije mogla prilagoditi svoje cijene povećanju cijena sirovina. Komisija primjećuje da se analiza turske vlade temelji samo na krajnjim točkama, bez razmatranja godišnjih kretanja, i da se u njoj ne uzima u obzir činjenica da je u antidampinškom ispitnom postupku koji je 2017. doveo do mjera protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine utvrđena šteta u razdoblju od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016. Doista, s obzirom na to da su prodajne cijene u Uniji 2016. i dalje bile snižene ([16]) zbog dampinškog uvoza iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine, industrija Unije mogla je tek 2017. vratiti svoje prodajne cijene na uobičajene razine ([17]). Komisija nadalje primjećuje da su se i prodajne cijene industrije Unije smanjile s 574 EUR po toni 2018. na 534 EUR po toni u razdoblju ispitnog postupka, dok su jedinični troškovi porasli s 540 EUR po toni na 560 EUR po toni u istom razdoblju. Stoga, dok je 2017. i 2018. industrija Unije mogla prenijeti povećanje nastalih troškova na svoje kupce i ostati profitabilna, u razdoblju ispitnog postupka to više nije mogla.

(192) Nakon konačne objave turska vlada izjavila je da Komisija nije uspjela dokazati da je industrija Unije u svojim prodajnim cijenama uspjela odraziti povećanje troškova nastalo 2017. Komisija se s tim nije složila. Provjere na daljinu odgovora proizvođačâ iz Unije u uzorku na upitnik i prethodna tablica 10. potvrđuju da su povećanja troškova od 2016. do 2017. rezultirala većim prodajnim cijenama na slobodnom tržištu u EU-u s 27 država članica od 2016. do 2017.

4.5.3.2 Troškovi rada

(193) Prosječni troškovi rada proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

([16]) Vidjeti, među ostalim, tablice 3. i 7. i uvodnu izjavu 339. Provedbene uredbe (EU) 2017/1795 od 5. listopada 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine te o završetku ispitnog postupka u vezi s uvozom određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Srbije.

([17]) Provedbena uredba (EU) 2017/1795 (vidjeti bilješku 10.). Od listopada 2016. proizvođači iz Unije mogli su iskoristiti zaštitu na temelju Provedbene uredbe Komisije (EU) 2016/1778 od 6. listopada 2016. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz određenih toplovaljanih plosnatih proizvoda od željeza, nelegiranog čelika ili drugog legiranog čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL L 272, 7.10.2016., str. 33.).

Tablica 11.

Prosječni troškovi rada po zaposleniku

	2016.	2017.	2018.	RIP
(u EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeks	*100*	*105*	*107*	*112*

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku

(194) Tijekom razmatranog razdoblja prosječni troškovi rada po zaposleniku povećali su se za 12 %. Ova je tablica identična tablici 11. u privremenoj uredbi.

(195) Nakon privremene objave turska vlada navela je da povećanje troškova rada ne može biti povezano samo s uvozom iz Turske. Žalila se da u privremenoj uredbi nisu ispitani razlozi promjene troškova rada. Komisija je turskoj vladi potvrdila da nijedan čimbenik koji je uzet u obzir u analizi štete, uključujući troškove rada, nije razmatrala zasebno. Razlozi povećanja troškova rada bili su raznoliki, a među ostalim uključuju obveze preuzete prema sindikatima koji zastupaju radnike. Međutim, Komisija je podsjetila da je u toj analizi važno pitanje u kojoj je mjeri industrija Unije mogla prenijeti povećanja troškova, kao što je ispitano u prethodnom odjeljku.

4.5.3.3 Zalihe

(196) Razine zaliha proizvođača iz Unije u uzorku u razmatranom razdoblju kretale su se kako slijedi:

Tablica 12.

Zalihe

	2016.	2017.	2018.	RIP
Završne zalihe (u tonama)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeks	*100*	*117*	*82*	*84*
Završne zalihe kao postotak proizvodnje (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
Indeks	*100*	*110*	*81*	*85*

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku

(197) U razmatranom razdoblju razina završnih zaliha smanjila se za 16 %. Kao što je vidljivo iz kretanja završnih zaliha kao postotka proizvodnje, taj je pokazatelj u razmatranom razdoblju bio relativno stabilan i iznosio je oko 5 % obujma proizvodnje. Ova je tablica identična tablici 12. u privremenoj uredbi.

(198) Nakon privremene objave turska vlada smatrala je pristranim Komisijine primjereno razrađene nalaze iz uvodne izjave 125. privremene uredbe da se zalihe ne mogu smatrati važnim pokazateljem štete. Komisija se s tim nije složila. Kao što je objašnjeno u privremenoj uredbi, većina vrsta istovjetnih proizvoda proizvodi se na temelju posebnih narudžbi i stoga se isporučuje nakon proizvodnje i ne drži u zalihama. Komisija je došla do sličnog zaključka o zalihama u prethodnim ispitnim postupcima za isti proizvod ([18]). Nadalje, ovaj ispitni postupak potvrdio je da se većina vrsta istovjetnih proizvoda doista proizvodi na temelju posebnih narudžbi korisnika.

([18]) Vidjeti, među ostalim, uvodnu izjavu 292. Provedbene uredbe (EU) 2017/1795 (vidjeti bilješku 10).

(199) Nakon konačne objave turska vlada dovela je u pitanje Komisijine primjedbe o smanjenju završnih zaliha kao postotku proizvodnje. Komisija je podsjetila da su završne zalihe kao postotak obujma proizvodnje ostale razmjerno stabilne na oko 5 % u razmatranom razdoblju i da se taj čimbenik ne smatra važnim pokazateljem. Budući da se većina vrsta istovjetnih proizvoda proizvodi na temelju posebnih narudžbi korisnika, ne bi bilo opravdano da Komisija izjednači stabilnost zaliha (kao postotka obujma proizvodnje) s nepostojanjem štete za industriju Unije.

4.5.3.4 Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

(200) Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja proizvođača iz Unije u uzorku tijekom razmatranog razdoblja kretali su se kako slijedi:

Tablica 13.

Profitabilnost, novčani tok, ulaganja i povrat ulaganja

	2016.	2017.	2018.	RIP
Profitabilnost prodaje u Uniji nepovezanim kupcima (% prodajnog prometa)	−3,4	6,8	6,7	−6,1
Indeks	*−100*	197	197	−178
Novčani tok (EUR)	− 140 233 454	441 132 791	621 327 297	− 308 067 291
Indeks	*−100*	315	443	−220
Ulaganja (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
Indeks	*100*	*162*	*146*	*108*
Povrat ulaganja (%)	−3,1	9,7	10,2	−13,0
Indeks	*−100*	*317*	*331*	*−424*

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku:

(201) Profitabilnost se negativno kretala u razmatranom razdoblju unatoč početnom povećanju dobiti 2017. i 2018. Profitabilnost se smanjila sa 6,8 % u 2017. na −6,1 % u razdoblju ispitnog postupka.

(202) Neto novčani tok bio je pozitivan od 2017. do 2018., vrhunac je dosegnuo 2018., a postao je negativan u razdoblju ispitnog postupka, kad je profitabilnost bila na najnižoj točki u razmatranom razdoblju. Zbog pada dobiti bilo je otežano prikupljanje kapitala.

(203) Razina godišnjih ulaganja povećala se u razmatranom razdoblju za 8 %, ali se u razdoblju ispitnog postupka smanjila na razine tek neznatno veće od onih u 2016. Povrat ulaganja slijedio je isti trend kao i profitabilnost. Ovaj dio tablice 13. o ulaganjima i povratu ulaganja identičan je tablici 13. u privremenoj uredbi.

(204) Nakon privremene objave turska vlada tvrdila je da su razine ulaganja u tablici 13. u privremenoj uredbi ogromne i jasan dokaz nepostojanja štete. Komisija se nije složila sa zaključkom turske vlade jer je riječ o ulaganjima uglavnom iz 2017. i 2018., odnosno nakon što se industrija Unije počela oporavljati od prošlih praksi dampinga. Kao što je objašnjeno u uvodnoj izjavi 167. privremene uredbe, proizvođači iz Unije nisu mogli ulagati onoliko koliko su željeli u razmatranom razdoblju. Za poslovanje industrije Unije potreban je veliki kapital, pa ulaganja u relativnom smislu nisu bila ogromna. Zbog pada dobiti bilo je otežano prikupljanje kapitala.

(205) Nakon konačne objave turska vlada zatražila je objašnjenje za povećanje ulaganja od 62 % od 2016. do 2017. s obzirom na to da su mjere za toplovaljani plosnati čelik protiv pet trećih zemalja stupile na snagu u listopadu 2017. Komisija je prvo primijetila da se u načelu činjenica da na tržištu postoji dampinški uvoz koji nanosi štetu industriji Unije ne može upotrijebiti da se obezvrijede odluke industrije Unije o ulaganjima jer bi se time posredno nagradila predmetna nepoštena trgovinska praksa. Komisija je podsjetila na činjenicu da su privremene antidampinške mjere protiv Kine, koja je tada bila jedan od glavnih izvora uvoza toplovaljanog plosnatog čelika, objavljene 7. listopada 2016. ([19]), dok su konačne mjere uslijedile početkom travnja 2017. ([20]) Nadalje, iz tablice 14. u ovoj Uredbi vidljiv je jasan pad dampinškog uvoza iz Kine, Rusije, Brazila, Ukrajine i Irana od 2016. do 2017., što je pogodovalo provedbi odgođenih ulaganja u 2017.

(206) Nakon privremene objave turska vlada navela je da određena ulaganja povezana s pitanjima zdravlja, sigurnosti i okoliša ne donose dobit ni povrat ulaganja. Komisija je smatrala da je industrija Unije trebala moći ostvarivati dobit čak i kad ispunjava svoje zdravstvene, sigurnosne i okolišne obveze. Ulaganja povezana s pitanjima zdravlja, sigurnosti i okoliša ne sprječavaju društva u ostvarivanju solidne dobiti u uobičajenim tržišnim okolnostima. Iako se turska vlada složila s tim zaključkom, nakon konačne objave smatrala je da Komisija nije objektivno ispitala profitabilnost i povrat ulaganja jer su troškovi ulaganja povezanih s pitanjima zdravlja, sigurnosti i okoliša vrlo visoki u godini u kojoj se ulaže, a nijedno društvo ne očekuje povrat na ta ulaganja. Komisija se nije složila s tim jer bi zdrava industrija Unije trebala pokazivati stabilne razine profitabilnosti i povrata ulaganja, koje omogućuju snošenje troškova kojima se ne ostvaruje novčani povrat ulaganja, ali su u potpunosti neophodni iz zdravstvenih, sigurnosnih i okolišnih razloga.

(207) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 126. do 131. privremene uredbe.

4.6 **Zaključak o šteti**

(208) Iako se potrošnja na slobodnom tržištu tijekom razmatranog razdoblja blago smanjila (–1 %), povećao se obujam prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu, tj. tržišni udio na slobodnom tržištu povećao se s [75–76 %] na [78–79 %]. Međutim, ta se mala poboljšanja u smislu obujma prodaje i tržišnog udjela mogu primijetiti samo u usporedbi s 2016., kad je industrija Unije pretrpjela štetu zbog dampinga uzrokovanog uvozom iz drugih zemalja. Ipak, tijekom razmatranog razdoblja proizvodnja Unije smanjila se za 4 %, a iskorištenost kapaciteta industrije Unije smanjila se za 7 %. Od 2018. do razdoblja ispitnog postupka došlo je do izraženijeg pada proizvodnje i iskorištenosti kapaciteta, a smanjila se i prodaja na slobodnom tržištu. Industrija Unije rasla je od 2017., oporavljajući se od nepoštenog uvoza koji je podlijegao antidampinškim i antisubvencijskim mjerama, ali se stanje pogoršalo u razdoblju ispitnog postupka.

(209) Troškovi proizvodnje industrije Unije znatno su porasli tijekom razmatranog razdoblja (+ 36 %), uglavnom zbog velikog povećanja cijena sirovina.

(210) U 2017. i 2018. prodajne cijene industrije Unije povećale su se više od troškova, što je proizvođačima iz Unije omogućilo da se oporave od prethodnih štetnih praksi dampinga i dosegnu profitabilnost od 6,7 %. Međutim, od 2018. do razdoblja ispitnog postupka industrija Unije morala je smanjiti svoje prodajne cijene unatoč povećanju troškova (+ 4 %) kako bi sačuvala svoj tržišni udio s obzirom na dampinški turski uvoz. To je imalo razoran učinak na profitabilnost industrije Unije, koja je pala s +6,7 % u 2018. na –6,1 % u razdoblju ispitnog postupka.

(211) Ostali financijski pokazatelji (novčani tok, povrat ulaganja) slijedili su sličan trend, osobito tijekom razdoblja ispitnog postupka, i kao posljedica toga znatno se smanjila razina ulaganja u odnosu na prethodne godine.

([19]) Provedbena uredba (EU) 2016/1778.
([20]) Provedbena uredba (EU) 2017/649.

(212) Kao što je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 16., zbog povlačenja Ujedinjene Kraljevine bila je potrebna revizija makroekonomskih pokazatelja i nekoliko drugih podataka. Međutim, razlike između tablica od 1. do 13. u privremenoj uredbi i tablica od 1. do 13. u ovoj Uredbi nisu značajne ni s obzirom na jedinice ni s obzirom na trendove. Razine sniženja cijena i dalje su bile znatne. Komisija je stoga zaključila da povlačenje Ujedinjene Kraljevine ne mijenja zaključak o šteti donesen u privremenoj uredbi.

(213) Na temelju prethodno navedenog Komisija je donijela konačan zaključak da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u smislu članka 3. stavka 5. osnovne uredbe.

5. **UZROČNOST**

5.1 **Učinci dampinškog uvoza**

(214) Nakon privremene objave ÇİB i turska vlada nisu se složili sa zaključcima iz odjeljka 5.1. privremene uredbe. Turska vlada tvrdila je da se objašnjenjima iznesenima u tom odjeljku ne može opravdati uzročno-posljedična veza između dampinškog uvoza i navodne štete od 2018. do 2019. jer je obujam turskog uvoza bio stabilan te su u tom razdoblju pale i cijene turskog uvoza i troškovi proizvodnje industrije Unije. Komisija je upozorila na netočnost izjava turske vlade. S jedne strane, trošak proizvodnje industrije Unije nije pao u tom razdoblju. Zapravo se povećao s 540 EUR po toni 2018. na 560 EUR po toni 2019., kao što je prikazano u tablici 10. u privremenoj uredbi i tablici 10. u ovoj Uredbi. S druge strane, od 2018. do 2019. obujam turskog uvoza ostao je prilično stabilan (iako na višim razinama u usporedbi s 2016. i 2017.), a njegove su cijene pale za 8,5 %, kako je prikazano u tablicama 4. i 5. u ovoj Uredbi. Komisija je primijetila da je turska vlada razine sniženja cijena utvrđene u privremenoj uredbi smatrala beznačajnima, no nije osporavala da je toplovaljani plosnati čelik proizvod koji je vrlo osjetljiv na cijene. Dapače, sama turska vlada priznala je da se malom razlikom u cijenama može objasniti povećanje tržišnog udjela turskog uvoza ([21]). Tvrdnje su stoga odbačene. U svakom slučaju, neovisno o postojanju sniženja cijena, u razdoblju ispitnog postupka industrija Unije morala je održavati svoje cijene znatno ispod svojih troškova proizvodnje kako bi sačuvala svoj tržišni udio zbog pada cijena uzrokovanog obujmom turskog uvoza po nižim cijenama.

(215) Turska vlada navela je i da uvoz iz Turske nije zauzeo tržišni udio industrije Unije, već je samo zauzeo određeni udio trećih zemalja, što nije moglo utjecati na proizvođače iz Unije. U istom smislu ÇİB je tvrdio da je Komisija previdjela da je uvoz iz Turske popunio prazninu koju su ostavile druge zemlje dobavljači. Istaknuo je i da ne postoji vremenska korelacija između rezultata industrije Unije i kretanja turskog uvoza jer se, kad se prema tvrdnjama podnositelja pritužbe situacija proizvođača iz Unije pogoršala između drugog i trećeg tromjesečja 2019., turski uvoz smanjio i njegove se cijene nisu mijenjale. Nakon konačne objave turska vlada navela je da je tromjesečna analiza pokazala da se uvoz iz Turske počeo znatno smanjivati od početka 2019. U istom smislu nakon privremene i konačne objave ÇİB je naveo da Komisija nije objasnila zašto su se neki ključni gospodarski pokazatelji industrije Unije poboljšali ili ostali stabilni u razdoblju od 2016. do 2019., dok se uvoz iz Turske postupno povećavao. Nakon konačne objave ÇİB je naveo da bi se materijalna šteta trebala pripisati drugim čimbenicima osim uvoza iz Turske jer se od 2016. do 2018. povećao obujam turskog uvoza, ali i njegove cijene.

(216) Komisija se složila da turski uvoz koji popunjava prazninu ne bi bio problematičan; međutim, takav uvoz u Uniju vršio se po nepravednim dampinškim cijenama. Komisija se nije složila s tvrdnjom o nepostojanju vremenske korelacije. Naime, ÇİB je u svojoj analizi zanemario učinke pritiska turskog uvoza na cijene. Činjenica da je šteta očita u pokazateljima koji se odnose na cijene ne dovodi u pitanje opći zaključak o štetnom dampingu. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 139. privremene uredbe, industrija Unije bila je 2019. primorana svoje cijene postaviti znatno ispod troškova kako bi zadržala svoj tržišni udio zbog pritiska na cijene koji je vršio turski uvoz po nižim cijenama. Stoga postoji jasna korelacija između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije.

([21]) Posljednji odlomak na stranici 14. u dokumentu t21.000916.

(217) Nakon konačne objave turska vlada primijetila je da se industrija Unije u osnovi natječe s uvozom na slobodnom tržištu. Turska vlada tvrdila je da povećanje tržišnog udjela industrije Unije na slobodnom tržištu dokazuje da joj uvoz iz Turske nije nanio nikakvu štetu. ÇİB je naveo da povećanje prodaje industrije Unije na slobodnom tržištu i povećanje njezina tržišnog udjela unatoč turskom uvozu ne idu u prilog zaključku da je industrija Unije pretrpjela materijalnu štetu u razmatranom razdoblju. Komisija smatra da se u tvrdnjama obiju strana zanemaruju učinci pritiska na cijene koji je vršio turski uvoz i činjenica da pokazatelji koji se odnose na cijene jasno upućuju na štetu. U razdoblju ispitnog postupka industrija Unije stekla je neke tržišne udjele koje su izgubili određeni izvori uvoza. Međutim, to je uspjela postići sniženjem prodajnih cijena znatno ispod troškova zbog pritiska na cijene koji je vršio turski uvoz i njegovih nižih cijena.

(218) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 138. i 139. privremene uredbe.

5.2 **Učinci drugih čimbenika**

5.2.1 *Uvoz iz trećih zemalja*

(219) Obujam uvoza iz ostalih trećih zemalja u razmatranom razdoblju kretao se kako slijedi:

Tablica 14.

Uvoz iz trećih zemalja

Zemlja		2016.	2017.	2018.	RIP
Ruska Federacija	Obujam (u tonama)	*1 935 269*	*720 339*	*1 587 740*	*1 340 462*
	Indeks	*100*	*37*	*82*	*69*
	Tržišni udio (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	Indeks	*100*	*39*	*81*	*70*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	335	468	496	443
	Indeks	*100*	*140*	*148*	*132*
Srbija	Obujam (u tonama)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeks	*100*	*133*	*210*	*247*
	Tržišni udio (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*139*	*207*	*249*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	386	498	547	479
	Indeks	*100*	*129*	*142*	*124*
Indija	Obujam (u tonama)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeks	*100*	*255*	*205*	*197*
	Tržišni udio (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	Indeks	*100*	*266*	*202*	*199*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	403	494	531	464
	Indeks	*100*	*122*	*132*	*115*

Brazil	Obujam (u tonama)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeks	*100*	*56*	*41*	*17*
	Tržišni udio (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*40*	*18*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	362	494	531	485
	Indeks	*100*	*136*	*147*	*134*
Ukrajina	Obujam (u tonama)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeks	*100*	*56*	*12*	*10*
	Tržišni udio (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*59*	*12*	*10*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	331	466	472	424
	Indeks	*100*	*141*	*142*	*128*
Iran	Obujam (u tonama)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeks	*100*	*8*	*6*	*0*
	Tržišni udio (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*9*	*6*	*0*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	305	428	489	504
	Indeks	*100*	*140*	*160*	*165*
Kina	Obujam (u tonama)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeks	*100*	*0,83*	*0,06*	*0,05*
	Tržišni udio (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Indeks	*100*	*1*	*0*	*0*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	325	667	3 760	3 177
	Indeks	*100*	*205*	*1 158*	*978*
Ostale treće zemlje	Obujam (u tonama)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeks	*100*	*167*	*161*	*133*
	Tržišni udio (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Indeks	*100*	*174*	*159*	*134*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	384	493	562	523
	Indeks	*100*	*128*	*146*	*136*
Ukupno sve treće zemlje, osim Turske	Obujam (u tonama)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeks	*100*	*67*	*71*	*62*
	Tržišni udio (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Indeks	*100*	*70*	*69*	*62*
	Prosječna cijena (EUR/tona)	344	480	530	477
	Indeks	*100*	*141*	*154*	*139*

Izvor: Eurostat

(220) U razmatranom razdoblju uvoz iz zemalja osim Turske smanjio se za 38 %; njihov tržišni udio smanjio se s 21–22 % na 12,5–13,5 %.

(221) Nakon privremene objave turska vlada smatrala je da se u privremenoj uredbi previdjela (niska) cijena uvoza iz određenih trećih zemalja i da cijene turskog uvoza nisu mogle nanijeti štetu proizvođačima iz Unije. Turska vlada taj je zaključak temeljila na činjenici, prvo, da su se od 2018. do razdoblja ispitnog postupka, ponajprije s obzirom na podatke prikazane u tablici 14. u privremenoj uredbi, ukupne uvozne cijene smanjile više od cijena uvoza samo iz Turske i, drugo, na tome da su cijene toplovaljanog plosnatog čelika bile vrlo nestabilne. Turska vlada navela je da je ukupni obujam uvoza iz svih trećih zemalja osim Turske gotovo dvostruko veći od obujma turskog uvoza. Budući da su njihove cijene bile niže od cijena turskog uvoza, turska vlada tvrdila je da se taj učinak ne može zanemariti. U tom pogledu ÇİB je naveo da se brzi pad cijene indijskog uvoza podudario sa smanjenjem profitabilnosti proizvođača iz Unije.

(222) Komisija je analizirala obujme, vrijednosti i trendove uvoza iz ostalih trećih zemalja, ali je utvrdila da njihov učinak ne umanjuje uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog turskog uvoza i materijalne štete koju su pretrpjeli proizvođači iz Unije. Komisija primjećuje da je turska vlada pri usporedbi uvoznih cijena iz Turske i uvoznih cijena iz drugih izvora podcijenila uvozne cijene iz drugih izvora jer je zanemarila činjenicu da podaci Eurostata o cijenama ne uključuju plaćene antidampinške i kompenzacijske pristojbe. Kao što je navedeno u uvodnoj izjavi 144. privremene uredbe, točna ponuda uvezenih indijskih proizvoda, a time i pitanje jesu li njihove cijene doista bile niže od cijena industrije Unije, ne može se utvrditi samo na temelju prosječnih cijena Eurostata. Nijedna strana nije dostavila dokaze po vrsti proizvoda koji bi upućivali na znatno sniženje cijena zbog indijskog uvoza. Još je važnija činjenica da nijedna strana nije osporavala da je obujam indijskog uvoza iznosio četvrtinu turskog uvoza i, prema tome, nije mogao umanjiti uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete utvrđene u ovom slučaju. Nakon privremene objave podnositelj pritužbe tvrdio je da prema njegovim saznanjima nema informacija koje bi upućivale na to da su se uvezeni proizvodi iz Indije prodavali po dampinškim cijenama u Uniji ili da je indijski uvoz nanio štetu proizvođačima iz Unije. Imajući u vidu relativno skroman tržišni udio indijskog uvoza, taj uvoz stoga nije mogao izvršiti pritisak na proizvođače iz Unije u istoj mjeri kao dampinški uvoz iz Turske.

(223) Nakon konačne objave ÇİB je osporavao analizu i zaključke iz tog odjeljka, a turska vlada navela je da je Komisija „odlučila ne ispitatiučinke" uvoza iz ostalih trećih zemalja i da nije dokazala da taj uvoz nije nanio nikakvu štetu proizvođačima iz Unije. Komisija se nije složila s tim tvrdnjama jer je ispitala sve relevantne informacije o tom pitanju dostupne u dokumentaciji. Na primjer, nijedna strana, čak ni turska vlada ni ÇİB, nije ni u jednoj fazi ispitnog postupka dostavila dokaze po vrsti proizvoda koji upućuju na znatno sniženje cijena zbog indijskog uvoza (ili srpskog uvoza, kako tvrdi ÇİB). Komisija je zaključila da dokazi u dokumentaciji ne podupiru tvrdnju o navodnim učincima uvoza iz ostalih trećih zemalja. Tim se zaključkom ne dovodi u pitanje nalaz o razmjerima pritiska takvog uvoza na proizvođače iz Unije usporedno s dampinškim uvozom iz Turske. Potvrđen je nalaz da uvoz iz trećih zemalja nije mogao umanjiti uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza iz Turske i štete koju je pretrpjela industrija Unije. Na temelju tih razmatranja potvrđen je i opći zaključak o uzročnosti.

(224) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 140. do 146. privremene uredbe.

5.2.2 *Izvozni rezultati industrije Unije*

(225) Obujam i cijena izvoza industrije Unije nepovezanim stranama u razmatranom razdoblju kretali su se kako slijedi:

Tablica 15.

Izvozna prodaja

	2016.	2017.	2018.	RIP
Obujam izvoza (u tonama)	1–2 milijuna	1–2 milijuna	1–2 milijuna	1–2 milijuna
Indeks	*100*	*102*	*102*	*121*

Prosječna cijena (EUR/tona)	376	502	554	468
Indeks	*100*	*133*	*147*	*124*

Izvor: Eurofer (obujmi) i proizvođači iz Unije u uzorku (prosječne cijene)

(226) Obujam izvoza proizvođača iz Unije povećao se za 21 % u razmatranom razdoblju, na nešto manje od 2 milijuna tona u 2019. Obujam izvoza industrije Unije sveukupno je bio manji od 6 % njezina obujma prodaje na slobodnom tržištu Unije.

(227) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila zaključke iz uvodnih izjava od 147. do 149. privremene uredbe.

5.2.3 *Ograničena potrošnja*

(228) Nakon privremene objave turska vlada zatražila je od Komisije da prikupi više podataka i dodatno ispita potražnju na ograničenom tržištu. Turska vlada istaknula je određene raščlambe u publikaciji podnositelja pritužbe *European Steel in Figures 2020* (Brojčani podaci za europski čelik za 2020.) i loše rezultate iz izvješća za 2019. koje je objavilo Udruženje europskih proizvođača automobila.

(229) Dva su glavna načina upotrebe toplovaljanih plosnatih proizvoda od čelika. Prvo, oni su osnovni materijal za proizvodnju raznih proizvoda od čelika na nizvodnom tržištu koji imaju dodanu vrijednost, počevši od hladnovaljanih plosnatih i prevučenih proizvoda od čelika. Drugo, krajnji ih korisnici kupuju za razne industrijske primjene, primjerice u građevinarstvu (proizvodnja čeličnih cijevi), brodogradnji te za proizvodnju plinskih spremnika, automobila, tlačnih posuda i energetskih vodova. Iz podataka koje je iznijela turska vlada nije bilo moguće procijeniti potražnju u širokom spektru predmetnih potrošačkih sektora. Komisija je utvrdila da je ukupna proizvodna djelatnost u sektorima u kojima se upotrebljava čelik u Uniji u 2019. pala za 0,2 %, nakon rasta od 2,9 % u 2018., što je bio prvi pad proizvodnje od 2013. Negativan rast 2019. bio je rezultat povećanja građevinske proizvodnje i pada u svim drugim sektorima u kojima se upotrebljava čelik (najizraženiji pad zabilježen je u automobilskom sektoru) ([22]). Komisija je priznala da je negativni rast 2019. u brojnim sektorima u kojima se upotrebljava čelik otežao situaciju proizvođača toplovaljanog plosnatog čelika. Međutim, utvrđeno je da to stanje, s obzirom na porast obujma turskog uvoza, njegov učinak na cijene industrije Unije i druge prethodno utvrđene štetne čimbenike, ne umanjuje uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza iz Turske i štetnog stanja industrije Unije u razdoblju ispitnog postupka.

(230) Nakon konačne objave turska vlada tvrdila je da nije provedeno ispitivanje učinaka ograničene potrošnje, što nije u skladu s pravilima WTO-a. Turska vlada navela je da je Komisija „odlučila ne ispitati izvanredno pogoršanje stanja industrija Unije u kojima se koristi čelik". Komisija se s tim nije složila. Turska vlada nije dostavila dokaze koji potkrjepljuju njezinu tvrdnju. Iz publikacija u bilješci 16. privremene uredbe nije vidljivo navodno „izvanredno pogoršanje u industrijama Unije u kojima se koristi čelik". Tijekom ispitnog postupka nijedan korisnik nije iznio slične tvrdnje. Kako je istaknuto u uvodnoj izjavi 195. privremene uredbe, nisu se javili korisnici na glavnim nizvodnim tržištima, kao što su korisnici iz automobilske industrije, sektora industrijskih uređaja ili građevinskog sektora.

(231) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 150. i 151. privremene uredbe.

([22]) *Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020-2021, Second quarter report – Data up to, and including, full year 2019* (Gospodarsko izvješće, Izvješće o gospodarskim izgledima i izgledima za tržište čelika za razdoblje od 2020. do 2021., izvješće za drugo tromjesečje – podaci do i uključujući cijelu 2019.), 12. svibnja 2020., Eurofer, moguće je preuzeti na https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf i *Worldsteel Short Range Outlook October 2019* (Kratkoročni izgledi Svjetskog udruženja za čelik za listopad 2019.), 14. listopada 2019., Svjetsko udruženje za čelik, dostupno na https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html

5.2.4 *Razvoj potražnje*

(232) Nakon konačne objave ÇİB je pripisao štetu ukupnom padu potrošnje u Uniji, dok je turska vlada navela da se obujam proizvodnje industrije Unije smanjio zbog pada potrošnje. Komisija je primijetila da je prema tablici 1. potrošnja na slobodnom tržištu, odnosno tržištu na kojem se u osnovi odvija tržišno natjecanje s uvozom, pala za 1 % u razmatranom razdoblju. Komisija ne smatra da je veličina pada potrošnje u Uniji umanjila uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza iz Turske i štetnog stanja industrije Unije u razdoblju ispitnog postupka.

(233) S obzirom na razmatranja u prethodnom odjeljku i budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 152. i 153. privremene uredbe. Ti zaključci ostaju isti bez obzira na razvoj potražnje na temelju podataka za EU s 27 država članica.

5.2.5 *Cijene sirovina*

(234) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 154. i 155. privremene uredbe.

5.2.6 *Ostali čimbenici*

(235) Nakon konačne objave ÇİB je tvrdio da bi se materijalna šteta trebala pripisati promjenama na tržištu Unije, aktivnostima restrukturiranja i racionalizacije proizvođača iz Unije, određenoj politici nabave i uvozu iz ostalih trećih zemalja po niskim cijenama. Tvrdnje nisu potkrijepljene dokazima, pa su odbačene.

(236) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 147. do 149. privremene uredbe.

5.3 **Zaključak o uzročnosti**

(237) Na temelju prethodno navedenog i u nedostatku daljnjih primjedbi Komisija je zaključila da nijedan od čimbenika, analiziranih pojedinačno ili zajedno, ne umanjuje uzročno-posljedičnu vezu između dampinškog uvoza i štete koju je pretrpjela industrija Unije na način da takva veza više ne bi bila stvarna i bitna, čime je potvrđen zaključak iz uvodnih izjava od 159. do 161. privremene uredbe.

6. **RAZINA MJERA**

6.1 **Marža sniženja ciljnih cijena**

(238) Nakon privremene objave podnositelj pritužbe usprotivio se Komisijinoj upotrebi prosječne dobiti ostvarene 2017., odnosno 6,8 %, kao osnove za ciljnu dobit upotrijebljenu za izračun marže sniženja ciljnih cijena. Podnositelj pritužbe tvrdio je da je industrija Unije u 2017. još trpjela štetu od dampinškog uvoza iz drugih izvora, da Komisija nije slijedila svoju uobičajenu praksu i da je čak ÇİB predložio veću profitnu maržu. Podnositelj pritužbe ustrajao je na tome da bi se ciljna dobit trebala kretati od 10 do 15 %, primjerice 12,9 % kao u ranijem ispitnom postupku povezanom s uvozom istog proizvoda ([23]), no priznao je da bi minimalna osnova za ciljnu dobit mogla biti i 7,9 %, što je ciljna dobit upotrijebljena u posljednjem ispitnom postupku za predmetni proizvod.

(239) Komisija je razmotrila tu tvrdnju. Kao što je objašnjeno u uvodnim izjavama 164. i 166. privremene uredbe, Komisija je utvrđivanje ciljne dobiti temeljila na odredbama članka 7. stavka 2.c osnovne uredbe iako se godina dana s „uobičajenim uvjetima tržišnog natjecanja" prije povećanja uvoza iz Turske nije mogla utvrditi u razumnom roku. Nadalje, kao što je već prethodno istaknuto u odjeljku 4.5.1., Komisija nije mogla zaključiti da je industrija Unije 2017. još trpjela štetu od dampinškog uvoza, kako je tvrdio podnositelj pritužbe. U antidampinškom ispitnom postupku protiv Brazila, Irana, Rusije i Ukrajine ispitni postupak o dampingu i šteti obuhvaćao je razdoblje od 1. srpnja 2015. do 30. lipnja 2016. Činjenica da su konačne zaštitne mjere protiv uvoza iz tih izvora

([23]) Odluka Komisije br. 284/2000/EZUČ od 4. veljače 2000. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz određenih plosnatih valjanih proizvoda od željeza ili nelegiranog čelika, širine 600 mm ili veće, neplatiranih niti prevučenih, u kolutima, samo toplovaljanih i dalje neobrađenih, podrijetlom iz Indije i Tajvana, o prihvaćanju obveze koju su ponudili određeni proizvođači izvoznici te o završetku postupaka koji se odnosi na uvoz podrijetlom iz Južne Afrike (SL L 31, 5.2.2000., str. 44.).

uvedene u listopadu 2017. ne znači da je štetni damping i dalje postojao 2017. To potvrđuje nagli pad uvoza iz tih pet zemalja u 2017., kao što je već spomenuto u uvodnoj izjavi 163. Komisija je stoga potvrdila da je 2017. bila najbolja osnova za utvrđivanje ciljne dobiti u kontekstu aktualnog ispitnog postupka. S obzirom na dampinške marže utvrđene u ovom slučaju čak i prihvaćanje tvrdnje o upotrebi veće ciljne dobiti u svakom slučaju ne bi imalo učinka na razinu mjera.

(240) U privremenoj fazi Komisija je upotrijebila podatke društva Bloomberg New Energy Finance kako bi utvrdila predviđene cijene emisijskih jedinica u sustavu EU-a za trgovanje emisijama za izračun budućih okolišnih troškova. Te su cijene ažurirane u konačnoj fazi, a podaci su izdvojeni 15. veljače 2020.

(241) Uvodna izjava 216. privremene uredbe odnosi se na primjedbe na izračun štete primljene od jednog proizvođača iz Unije u uzorku u kontekstu članka 19.a osnovne uredbe. Ta je strana tvrdila da bi se za procjenu budućih troškova usklađivanja industrije Unije, kako bi se uzeli u obzir okolišni i socijalni troškovi proizvodnje koji proizlaze iz multilateralnih sporazuma o zaštiti okoliša ili socijalnih obveza, umjesto prosjeka budućih proizvoda na uzvodnom tržištu koji se upotrebljavaju u proizvodnji toplovaljanog plosnatog čelika, trebao upotrebljavati prosjek buduće količine toplovaljanog plosnatog čelika koji će se proizvesti. Uzimajući u obzir informacije koje su dostavila tri proizvođača iz Unije u uzorku i koje je Komisija provjerila, u ovom je postupku utvrđeno da upravo proizvodi na uzvodnom tržištu izravno proizvode emisiju onečišćujućih tvari i stoga je to bila odgovarajuća razina za procjenu budućih troškova usklađivanja. Ti su se troškovi naknadno primijenili na proizvodnju proizvoda iz ispitnog postupka na temelju omjera potrošnje proizvoda na nizvodnom tržištu koji proizvodi emisije tijekom proizvodnje proizvoda iz ispitnog postupka.

(242) Kao što je objašnjeno u prethodnom odjeljku 1.8., 2021. promijenio se sastav Unije i zbog toga je promijenjen skup podataka koji se upotrebljava za utvrđivanje marže sniženja ciljnih cijena. Razina uklanjanja štete za EU s 27 država članica prikazana je u tablici u nastavku:

Zemlja	Društvo	Dampinška marža	Marža sniženja ciljnih cijena
Turska	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A. Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Sva ostala društva	7,3 %	21 %

(243) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 163. do 170. privremene uredbe, kako su izmijenjeni u prethodnoj tablici.

6.2 **Ispitivanje marže prikladne za uklanjanje štete nanesene industriji Unije**

(244) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 171. i 172. privremene uredbe.

6.3 **Zaključak**

(245) Komisija je na temelju prethodno navedene ocjene zaključila da je primjereno utvrditi iznos konačnih pristojbi u skladu s pravilom nižeg iznosa iz članka 7. stavka 2. i članka 9. stavka 4. drugog podstavka osnovne uredbe. Stoga bi konačne antidampinške pristojbe trebalo utvrditi kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Konačna antidampinška pristojba
Turska	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Sva ostala društva	7,3 %

7. **INTERES UNIJE**

7.1 **Interes industrije Unije**

(246) Nakon privremene objave podnositelj pritužbe naveo je da su nedavno najavljeni planovi proširenja turskih izvoznika dodatan razlog zašto su antidampinške mjere u interesu Unije. Nijedna strana nije osporavala da bi mjere bile u interesu industrije Unije. Stoga su potvrđeni zaključci iz uvodnih izjava od 175. do 179. privremene uredbe.

7.2 **Interes nepovezanih uvoznika**

(247) Nakon privremene objave turska vlada i ÇİB naveli su da su proizvođači iz Unije već zaštićeni od uvoza. ÇİB je tvrdio da je turski uvoz znatno pao u posljednjem tromjesečju 2019. u usporedbi s prvim tromjesečjem te godine. U tom je pogledu turska vlada uputila na konačne zaštitne mjere s kvantitativnim gornjim granicama („kvote" ili „carinske kvote") i dodatne carine od 25 % koje je potrebno platiti nakon što se kvota iscrpi. Turska vlada podsjetila je da su uvoznici i korisnici prije privremenih mjera tvrdili da su mjere za zaštitu trgovine znatno utjecale na sigurnost opskrbe i otežale poslovanje uvoznika. Turska vlada dodala je da zbog privremenih antidampinških mjera i kvota za pojedinačne zemlje u kontekstu zaštitnih mjera koje su na snazido kraja lipnja 2021. uvoznici i korisnici neće moći pronaći novi izvor uvoza koji bi zadovoljio potražnju u Uniji.

(248) Komisija je smatrala da se u uvodnim izjavama od 188. do 193. privremene uredbe jasno opovrgavaju tvrdnje o svim navodnim nestašicama opskrbe, uključujući one koje je turska vlada prethodno iznijela nakon privremene objave. Komisija je usto napomenula da se zaštitne i antidampinške mjere odnose na drukčije situacije. U ovom su slučaju zaštitne mjere zaista uvedene u obliku carinske kvote, ali to ne sprječava uvođenje mjera radi suzbijanja nepoštene trgovinske prakse, posebno u granicama carinske kvote, odnosno prije nego što bi se primijenila eventualna zaštitna pristojba.

(249) Isto tako, kao što je objašnjeno u uvodnoj izjavi 192. privremene uredbe, uvođenje antidampinških mjera ne znači da će uvoz iz Turske prestati. pa čak ni da će se znatno smanjiti. Nalazi ispitnog postupka idu u prilog tom zaključku. Nakon privremene objave nijedan uvoznik nije dostavio kvantitativne podatke koji pokazuju da bi antidampinške mjere koje proizlaze iz aktualnog postupka imale nerazmjeran učinak na njihove aktivnosti. Razina mjera ne bi trebala spriječiti turske proizvođače čelika da prodaju svoj toplovaljani plosnati čelik u Uniji i uvoznicima iz Unije. Zapravo, u izvješću za tisak društva Steel Business Briefing iz 2021. istaknuto je da je Unija i u 2020. bila glavno tursko izvozno tržište toplovaljanih koluta ([24]). U istom se izvoru navodi da Turska ima dodatan kapacitet za toplovaljani plosnati čelik ([25]).

(250) Budući da nije bilo drugih primjedbi u pogledu interesa nepovezanih uvoznika, potvrđeni su zaključci iz uvodnih izjava od 180. do 182. privremene uredbe.

7.3 **Interes korisnika**

(251) Primjedbe o korisnicima koje je turska vlada iznijela nakon privremene objave podudarale su se s primjedbama o nepovezanim uvoznicima i već su objašnjenje u odjeljku 7.2.

(252) Nakon privremene objave ÇİB je izrazio zabrinutost zbog pada kvalitete i inovacija na tržištu Unije zbog uvođenja mjera. Komisija je tu tvrdnju, koja je vrlo općenita i nije potkrijepljena dokazima, ocijenila neutemeljenom. Komisija je utvrdila da su unatoč teškim tržišnim okolnostima proizvođači iz Unije i dalje nudili visokokvalitetne proizvode tijekom cijelog razmatranog razdoblja. Komisija očekuje da će se antidampinškim mjerama uspostaviti jednaki uvjeti, koji će industriji Unije omogućiti da nudi više visokokvalitetnih i inovativnih proizvoda na korist svih dionika.

(253) Konzorcij korisnika i uvoznika toplovaljanog plosnatog čelika („Konzorcij”) dostavio je primjedbe na privremenu uredbu ([26]). Prvo, Konzorcij je tvrdio da su nakon razdoblja ispitnog postupka proizvođači iz Unije navodno smanjili obujam proizvodnje koji stavljaju na raspolaganje na slobodnom tržištu Unije. Konzorcij je naglasio da je, u kombinaciji s postojećim mjerama trgovinske zaštite od uvoza drugog podrijetla, ta navodna praksa uzrokovala „dosad nezabilježeno” povećanje cijena na tržištu Unije. Konzorcij je tvrdio da nezavisni korisnici u Uniji stoga nisu u mogućnosti nabavljati osnovnu sirovinu (toplovaljani plosnati čelik) od proizvođača iz Unije. Međutim, povećanje cijena omogućilo bi proizvođačima iz Unije da poboljšaju svoje profitne marže u mjeri u kojoj bi se oporavili od svake navodne štete pretrpljene u razdoblju ispitnog postupka. Konzorcij je smatrao da je sudska praksa sudova EU-a omogućila Komisiji da procijeni kretanja nakon RIP-a u okviru analize interesa Unije i da bi u ovom slučaju zbog takvog razvoja događaja trebalo ukinuti mjeru. Konzorcij je u vezi s tim argumentom nadalje tvrdio da zbog navodne nedostatne ponude proizvođača iz Unije i posljedičnih povećanih cijena nezavisni korisnici u Uniji nisu imali drugog izbora nego se osloniti na uvoz relevantnih količina. U tom pogledu Konzorcij je izjavio da postojeće mjere trgovinske zaštite od uvoza određenog podrijetla i privremena mjera protiv turskog uvoza ugrožavaju mogućnost nabave toplovaljanog plosnatog čelika od trećih zemalja. Konzorcij je naglasio da ostale treće zemlje ne mogu zamijeniti Tursku kao najpouzdaniju zemlju dobavljača. Konzorcij je osporavao i Komisijin nalaz o sposobnosti korisnika da se prilagode regulatornim promjenama i promijene dobavljača. Konzorcij je tvrdio da je to u praksi rijetko moguće i da se ne može smatrati da kupnja ograničenih količina od drugih proizvođača iz trećih zemalja upućuje na to da korisnici mogu brzo promijeniti dobavljača. Konzorcij je doveo u pitanje sposobnost, pa čak i spremnost, industrije Unije da nezavisne korisnike na nizvodnom tržištu u Uniji opskrbljuje dodatnim bitnim količinama, ali i sposobnost zemalja, osim Turske, da isporuče znatne količine toplovaljanog plosnatog čelika u Uniju. Konzorcij je tvrdio da bi svi ti elementi doveli do neodrživog povećanja troškova osnovne sirovine za korisnike i da bi to na njih nerazmjerno utjecalo.

(254) Nakon privremene objave ÇİB je izrazio zabrinutost zbog povećanja cijena toplovaljanog plosnatog čelika na tržištu Unije zbog uvođenja mjera i osporavao je uvodnu izjavu 191. privremene uredbe, prema kojoj bi proizvođači iz Unije mogli iskoristiti svoj rezervni kapacitet kako bi zadovoljili potražnju nepovezanih korisnika.

([24]) t21.000701, Prilog 2.
([25]) t21.000701, Prilog 1. i Prilog 3.
([26]) t21.000721.

(255) Podnositelj pritužbe osporavao je te tvrdnje ([27]). Posebno se osvrnuo na izvore koji upućuju na povećanje proizvodnog kapaciteta u 2021., među ostalim zbog ponovnog puštanja u rad određenih peći, i na postojanje dovoljnih izvora opskrbe u Uniji i u trećim zemljama. Podnositelj pritužbe priznao je da bi svaka neuravnoteženost u lancu opskrbe na tržištu bila samo privremena i posljedica negativnog učinka pandemije bolesti COVID-19, među ostalim stavljanja nekih peći izvan pogona. Podnositelj pritužbe nadalje je tvrdio da u Uniji i drugdje postoji mnogo alternativnih izvora koji bi zadovoljili svako povećanje potražnje u Uniji, kao što su veliki rezervni kapaciteti u Uniji i u cijelom svijetu. Tvrdio je i da će Turska vjerojatno i dalje opskrbljivatitržište Unije s obzirom na umjerenost uvedenih antidampinških pristojbi. Naposljetku, podnositelj pritužbe ponovio je da antidampinška pristojba neće znatno utjecati na troškove korisnikâ i pritom uputio na simulacije koje je dostavio u ranijoj fazi postupka.

(256) Nakon konačne objave turska vlada tvrdila je da ako Komisija uvede konačnu zaštitnu mjeru povrh postojeće zaštitne mjere i ostalih antidampinških i kompenzacijskih pristojbi koje su na snazi za uvoz predmetnog proizvoda iz drugih izvora, postoji mogućnost da će doći do nestašice opskrbe. Turska vlada nadalje je tvrdila da se njezin uvoz počeo smanjivati 2019. zbog postojeće zaštitne mjere i da „smatra da će svaka daljnja mjera dovesti do prestanka uvoza iz Turske" te je pitala kako Komisija može biti sigurna da do takvog prestanka neće doći.

(257) Komisija se prvo osvrnula na tvrdnje o nedostatnoj ponudi, dostupnosti drugih izvora te mogućnosti prilagodbe regulatornim izmjenama i promjene dobavljača. Potom se osvrnula na tvrdnju o primjeni podataka iz razdoblja nakon RIP-a.

(258) Komisija je utvrdila da je argument Konzorcija i turske vlade o nedostatnoj ponudi u suprotnosti s podacima i trendovima utvrđenima ispitnim postupkom. Isto je utvrdila i na općoj razini i na razini podataka koje su dostavili korisnici koji surađuju. Na općoj razini Komisija je prvo primijetila da su u ispitnom razdoblju u okviru zaštitne mjere za čelik ([28]) stalno i u sve većoj mjeri bile dostupne vrlo velike količine bescarinske kvote ([29]). Stoga, da je u Uniji postojala potražnja za većim obujmom uvoza, ona bi se mogla zadovoljiti bescarinski. Drugo, ispitnim postupkom potvrdilo se da industrija Unije ima dovoljno rezervnih kapaciteta ([30]) koji bi joj omogućili daljnje povećanje proizvodnje u Uniji. Proizvođači iz Unije nemaju ekonomsko opravdanje da ne iskoriste svoje (rezervne) kapacitete kako bi zadovoljili potražnju u Uniji, bez obzira na to jesu li korisnici povezani, posebno kad se nađu u neoptimalnoj gospodarskoj situaciji. Treće, Komisija je u privremenoj fazi ponovila svoje nalaze iz privremene faze ([31]) o sposobnosti trećih zemalja da ponude toplovaljani plosnati čelik u relevantnim količinama i podsjetila je da bi treće zemlje mogle dodatno povećati svoju prisutnost na tržištu Unije ako postoji potražnja i da su neke od njih to već i učinile. Naposljetku, Komisija se pozvala na svoj nalaz iz uvodne izjave 192. privremene uredbe o neutemeljenosti pretpostavke da će uvoz iz Turske na tržište Unije prestati ako Komisija uvede zaštitnu pristojbu. Komisija je u vezi s tim podsjetila da su neke zemlje koje su podvrgnute mjerama nastavile izvoziti u Uniju, a u određenim slučajevima i u znatnim količinama ([32]).

(259) Nadalje, zahtjev Konzorcija u suprotnosti je s podacima koje su dostavili sami nezavisni korisnici u okviru ispitnog postupka. Prvo, udio turskog uvoza u portfelju tih korisnika prilično je ograničen (ukupno manje od 15 %). Kupnja iz Turske čini manje od polovine udjela uvoza iz drugih izvora i gotovo je pet puta manja od kupnje od proizvođača iz Unije, koji su korisnicima neupitno glavni dobavljači. Nadalje, Komisija je potvrdila da brojčani podaci iz odgovora nepovezanih korisnika na upitnike jasno pokazuju ne samo da oni mogu iz godine u godinu znatno izmijeniti strukturu svojih izvora opskrbe (i da su to zapravo učinili), već i da to mogu učiniti u znatnim količinama. Komisija

([27]) t21.000931.

([28]) Komisija je u srpnju 2018. uvela privremenu zaštitnu mjeru, koja je postala konačna u veljači 2019. i koja je bila na snazi tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka. U okviru te mjere toplovaljani plosnati čelik u velikoj mjeri odgovara kategoriji proizvoda 1. Stoga je kretanje upotrebe carinske kvote u okviru zaštitne mjere relevantno za potrebe ovog ispitnog postupka.

([29]) Uvodne izjave od 45. do 50. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/894 od 29. lipnja 2020. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2019/159 o uvođenju konačnih zaštitnih mjera protiv uvoza određenih proizvoda od čelika (SL L 206, 30.6.2020., str. 27.).

([30]) Tablica 6. Uredbe o uvođenju privremenih antidampinških mjera.

([31]) Uvodne izjave 188. i 189. Uredbe o uvođenju privremenih antidampinških mjera.

([32]) Uvodne izjave od 21. do 23. Provedbene uredbe Komisije (EU) 2019/1590 od 26. rujna 2019. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) 2019/159 o uvođenju konačnih zaštitnih mjera protiv uvoza određenih proizvoda od čelika (SL L 248, 27.9.2019., str. 28.).

je u vezi s tim primijetila da su korisnici koji su surađivali udvostručili, pa čak i utrostručili uvoz iz određenih drugih izvora u razdoblju ispitnog postupka (uvoz iz tih trećih zemalja sveukupno se povećao za 40 %). Korisnici su u razdoblju ispitnog postupka počeli kupovati i iz izvora iz kojih nisu kupovali tijekom godine prije razdoblja ispitnog postupka i prestali su kupovati iz određenih drugih izvora kojima su se koristili u 2018. Podaci dostupni u dokumentaciji stoga su u suprotnosti s izjavom Konzorcija da korisnici mogu kupiti samo ograničene količine toplovaljanog plosnatog čelika iz drugih trećih zemalja i da je u praksi rijetko moguće promijeniti dobavljača.

(260) S obzirom na tvrdnje koje je iznijela turska vlada, Komisija je primijetila da u pogledu pada uvoza u 2019. Turska nije mogla iskoristiti globalnu carinsku kvotu koja je bila dostupna do 1. srpnja 2020. ([33]) Nadalje, Komisija ne vidjeti povezanost između smanjenja uvoza određene godine i tvrdnje da će zbog uvođenja konačne antidampinške pristojbe doći do prestanka uvoza i turska vlada nije dostavila nikakve dokaze u prilog toj povezanosti. Osim toga, Komisija je primijetila da razina turskog uvoza od uvođenja privremene antidampinške pristojbe pokazuje da nije došlo do prestanka tog uvoza. Umjesto toga, Turska je u razdoblju od siječnja do ožujka 2021. u velikoj mjeri (92 %) iskoristila svoju carinsku kvotu za pojedinačnu zemlju i nastavila je izvoziti odgovarajuće količine u tromjesečju od travnja do lipnja 2021. Ti podaci pokazuju da je unatoč uvedenoj privremenoj antidampinškoj pristojbi Turska nastavila isporučivati količine proporcionalne količinama u okviru kvote koje su joj dodijeljene prema zaštitnoj mjeri.

(261) Komisija je u odgovoru na tvrdnju ÇİB-a, u vezi s navodnim smanjenjem uvoza na koje je uputilo to udruženje (prvo tromjesečje 2019. u odnosu na četvrto tromjesečje 2019.), ponovno primijetila da je u zadnjem tromjesečju 2019. Turska mogla isporučiti dodatne količine u okviru sustava bescarinske kvote ([34]). Međutim, Komisija ne vidjeti kako bi smanjenje uvoza iz Turske samo po sebi predstavljalo nestašicu opskrbe na tržištu. Komisija je podsjetila da je tržište Unije pokazalo svoju sposobnost prilagodbe raznim izvorima opskrbe ovisno o regulatornim izmjenama, kao što je uvođenje mjera trgovinske zaštite.

(262) Komisija je stoga s obzirom na prethodno navedene činjenice odbacila tvrdnje Konzorcija, turske vlade i ÇİB-a.

(263) Konzorcij je svojem podnesku u vezi sa zahtjevom da Komisija proširi svoje nalaze kako bi uzela u obzir promjene nakon RIP-a upozorio na dosad nezabilježeno povećanje cijena do kojeg je navodno došlo od kraja 2020. do kraja prvog tromjesečja 2021. Konzorcij je dodao da je takvo povećanje cijena ugrozilo njihovo poslovanje u Uniji i da bi po tim cijenama proizvođači iz Unije povećali svoju dobit i stoga se oporavili od štete pretrpljene u razdoblju ispitnog postupka.

(264) Nakon konačne objave ÇİB i turska vlada kritizirali su Komisijin nalaz o tom pitanju. Podnositelj pritužbe pak je tvrdio da Komisija ne bi trebala procjenjivati promjene nakon RIP-a jer okolnosti prisutne u predmetnom slučaju nisu iznimne i u svakom bi slučaju bile samo kratkoročne, a ne strukturne.

(265) Komisija je smatrala da tvrdnja da je do povećanja cijene moglo doći u određenom trenutku nakon razdoblja ispitnog postupka ne može sama po sebi dovesti u pitanje nalaze utvrđene ispitnim postupkom u privremenoj i konačnoj fazi. Komisija je napomenula da tvrdnji Konzorcija nedostaje suvisao kontekst i popratni dokazi kojima bi se jasno pokazalo da je došlo do takvog razvoja situacije i da stoga nalazi iz ispitnog postupka na temelju podataka iz RIP-a nisu više valjani. Nadalje, tvrdnja da bi se industrija Unije oporavila od štetnog stanja nije ni utemeljena ni potkrijepljena dokazima. Komisija je podsjetila da se u članku 6. stavku 1. osnovne uredbe navodi da se podaci koji se odnose na razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka obično ne uzimaju u obzir.

([33]) Ta izjava vrijedi za oba razdoblja, tj. kada se na Tursku primjenjivala globalna carinska kvota (od 2. veljače do 30. rujna 2019.) i kad se na Tursku primjenjivala gornja granica od 30 % u okviru globalne carinske kvote od 1. listopada 2019.

([34]) U posljednjem tromjesečju 2019. Turska je iskoristila 73 % ukupnog obujma carinske kvote koji je imala pravo isporučiti bescarinski, što znači da je u tom tromjesečju oko 170 000 tona ostalo neiskorišteno.

(266) Kad je riječ o primjedbama dobivenima nakon konačne objave, Komisija primjećuje da nijedna strana nije dostavila dodatne dokaze o tome kako bi povećanje cijena koje se dogodilo nakon razdoblja ispitnog postupka samo po sebi učinilo uvođenje konačnih antidampinških pristojbi neopravdanim prema kriteriju ispitivanja interesa Unije.

(267) Stoga je Komisija potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava od 183. do 198. privremene uredbe.

7.4 **Ostali čimbenici**

(268) Nakon privremene objave turska vlada navela je da proizvođači čelika iz Unije stalno nastoje zadržati svoj oligopol na tržištu Unije i spriječiti međunarodno tržišno natjecanje. Turska vlada primijetila je da je obujam prodaje proizvođača iz Unije na slobodnom tržištu već 79 %, a taj postotak ne obuhvaća obujam ograničene prodaje, koji je znatan. ÇİB je uputio i na visoki tržišni udio proizvođača iz Unije i izrazio zabrinutost da će doći do monopola.

(269) Komisija je smatrala da je tvrdnja o oligopolu neopravdana, kao što je već objašnjeno u uvodnoj izjavi 200. privremene uredbe. Nakon privremene objave nijedna strana nije osporavala da, u skladu uvodnim izjavama 75. i 200. privremene uredbe, postoji više od 20 poznatih proizvođača koji pripadaju 14 grupa i da među njima te između njih i uvoznika iz trećih zemalja postoji zdravo tržišno natjecanje. U nedostatku dokaza o nekonkurentnoj praksi tržišni udio koji trenutačno imaju ne može potkrijepiti tvrdnje o oligopolu, a kamoli o monopolu.

(270) Nakon konačne objave ÇİB je naveo da se u okviru prethodno navedenoga nije detaljno, dostatno i transparentno ocijenila tvrdnja o pojačanom oligopolu industrije Unije na tržištu Unije i da tvrdnja o takvom pojačanom oligopolu nije neopravdana. ÇİB je smatrao da je tvrdnju trebalo ocijeniti uzimajući u obzir druge čimbenike, kao što su postojeće mjere, nestašica opskrbe, smanjenje kvalitete i inovacija itd. Smatrao je da Opći sud zahtijeva da se za potrebe članka 21. stavka 1. osnovne uredbe posebna pažnja posveti ponovnoj uspostavi učinkovitog tržišnog natjecanja. Ponovio je, bez dodavanja novih dokaza, tvrdnju da industrija Unije ima „pojačani oligopol" na tržištu Unije.

(271) Komisija upućuje na nedavni radni dokument svojih službi ([35]) u kojem navodi da je „u nedavnom valu konsolidacije provedba kontrole koncentracija pridonijela održavanju dinamičnog tržišnog natjecanja na europskim tržištima čelika na korist mnogih industrija na kraju proizvodnog lanca koje koriste čelik i potrebni su im povoljni materijali da bi konkurirale na svjetskoj razini i zapošljavale milijune Europljana. Zahvaljujući provedbi koncentracija, putem zabrana koncentracija kojima bi se narušilo tržišno natjecanje (npr. Tata Steel/ThyssenKrupp) ili odobravanja koncentracija uz određene uvjete, kao što su strukturne prodaje (npr. ArcelorMittal/Ilva), europski kupci čelika ne moraju se suočavati s manjim izborom, većim cijenama ili manjkom inovacija". Komisija je utvrdila da su ÇİB-ove primjedbe neutemeljene, među ostalim i u pogledu nestašice opskrbe toplovaljanog plosnatog čelika, kako je objašnjeno u odjeljku 7.3. Stoga je Komisija potvrdila nalaze iz privremene faze.

(272) Budući da nije bilo daljnjih primjedbi u pogledu tog odjeljka, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 199. i 200. privremene uredbe.

7.5 **Zaključak o interesu Unije**

(273) Nakon privremene objave turska vlada navela je da smatra da su antidampinške pristojbe nepotrebne i štetne za tržište Unije i da će negativno utjecati na interes Unije u cjelini. Nakon konačne objave ÇİB je ustvrdio da Komisija nije uravnotežila raznovrsne uključene interese na transparentan način i da nije opravdala svoje nalaze. Komisija je utvrdila da su te izjave neutemeljene s obzirom na nalaze ispitnog postupka, prvenstveno postojanje dampinga, materijalne štete nanesene industriji Unije tim dumpingom i rezultat uravnoteženja raznovrsnih uključenih interesa.

(274) Na temelju prethodno navedenog i s obzirom na to da nije bilo drugih primjedbi, potvrđeni su zaključci iz uvodne izjave 201. privremene uredbe.

([35]) Radni dokument službi Komisije „Prema konkurentnom i čistom europskom čeliku", SWD(2021) 353 final, 5.5.2021., str. 4.–5.

8. KONAČNE ANTIDAMPINŠKE MJERE

8.1 Konačne mjere

(275) S obzirom na donesene zaključke u pogledu dampinga, štete, uzročnosti i interesa Unije te u skladu s člankom 9. stavkom 4. osnovne uredbe, trebalo bi uvesti konačne antidampinške mjere kako bi se spriječilo nanošenje daljnje štete industriji Unije dampinškim uvozom predmetnog proizvoda. Zbog razloga utvrđenih u odjeljku 6., a posebno u pododjeljku 6.3. ove Uredbe, antidampinške pristojbe trebalo bi utvrditi u skladu s pravilom nižeg iznosa.

(276) Na temelju prethodno navedenog, stope pristojbi koje će se uvesti određene su kako slijedi:

Zemlja	Društvo	Konačna antidampinška pristojba
Turska	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Sva ostala društva	7,3 %

(277) Stope pojedinačne antidampinške pristojbe za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. Stoga se one temelje na stanju utvrđenom tijekom tog ispitnog postupka u pogledu tih trgovačkih društava. Te se stope pristojbi primjenjuju isključivo na uvoz predmetnog proizvoda podrijetlom iz predmetne zemlje koji proizvode navedeni pravni subjekti. Na uvoz predmetnog proizvoda koji proizvodi bilo koje drugo društvo koje nije izričito navedeno u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte koji su povezani s izričito navedenim subjektima, trebalo bi primjenjivati stopu pristojbe koja se primjenjuje na „sva ostala društva”. Taj uvoz ne bi trebao podlijegati nikakvoj drugoj pojedinačnoj stopi antidampinške pristojbe.

(278) Društvo može zatražiti primjenu tih pojedinačnih stopa antidampinške pristojbe ako naknadno promijeni naziv subjekta. Zahtjev se mora uputiti Komisiji ([36]). Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije kojima je moguće dokazati da ta promjena ne utječe na pravo društva na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje. Ako promjena naziva tog društva ne utječe na njegovo pravo na ostvarivanje koristi od stope pristojbe koja se na njega primjenjuje, uredba o promjeni naziva objavit će se u *Službenom listu Europske unije*.

(279) Kako bi se rizik od izbjegavanja mjera zbog razlike u stopama pristojbi sveo na najmanju moguću razinu, potrebne su posebne mjere kako bi se osigurala primjena pojedinačnih antidampinških pristojbi. Društva na koja se primjenjuju pojedinačne antidampinške pristojbe moraju carinskim tijelima država članica predočiti valjani trgovački račun. Račun mora biti u skladu sa zahtjevima iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe. Na uvoz uz koji nije priložen takav račun trebalo bi primjenjivati antidampinšku pristojbu koja se primjenjuje na „sva ostala društva”.

(280) Iako je predočenje tog računa potrebno carinskim tijelima država članica za primjenu pojedinačnih stopa antidampinške pristojbe na uvoz, to nije jedini element o kojem carinska tijela trebaju voditi računa. Naime, čak i ako im se predoči račun koji ispunjava sve zahtjeve iz članka 1. stavka 3. ove Uredbe, carinska tijela država članica

([36]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

moraju provesti uobičajene provjere i mogu, kao u svim drugim slučajevima, zatražiti dodatne dokumente (otpremne dokumente itd.) radi provjere točnosti pojedinosti navedenih u izjavi te kako bi se osiguralo da je daljnja primjena niže stope pristojbe opravdana, u skladu s carinskim propisima.

(281) Ako se obujam izvoza jednog od društava na koja se primjenjuje niža pojedinačna stopa pristojbe nakon uvođenja predmetnih mjera znatno poveća, takvo povećanje obujma moglo bi se samo po sebi smatrati promjenom strukture trgovine zbog uvođenja mjera u smislu članka 13. stavka 1. osnovne uredbe. U tim okolnostima i ako su ispunjeni uvjeti, moguće je pokrenuti ispitni postupak za sprječavanje izbjegavanja mjera. U tom se ispitnom postupku može, među ostalim, ispitati potreba za ukidanjem pojedinačnih stopa pristojbe i posljedično uvođenje pristojbe za cijelu zemlju.

(282) Kako bi se osigurala ispravna primjena antidampinških pristojbi, antidampinšku pristojbu za „sva ostala društva" trebalo bi primjenjivati ne samo na proizvođače izvoznike koji nisu surađivali u ovom ispitnom postupku, već i na proizvođače koji nisu izvozili u Uniju tijekom razdoblja ispitnog postupka.

8.2 **Konačna naplata privremenih pristojbi**

(283) S obzirom na utvrđene dampinške marže i razinu štete uzrokovane industriji Unije, trebalo bi konačno naplatiti iznose osigurane privremenom antidampinškom pristojbom koja je uvedena privremenom uredbom.

(284) Budući da su stope konačne pristojbe niže od stopa privremene pristojbe, trebalo bi osloboditi osigurane iznose koji premašuju konačnu stopu antidampinške pristojbe.

8.3 **Retroaktivnost**

(285) Kao što je navedeno u odjeljku 1.2., na zahtjev podnositelja pritužbe Komisija je uvoz proizvoda iz ispitnog postupka podvrgla evidentiranju na temelju članka 14. stavka 5. osnovne uredbe.

(286) Tijekom konačne faze ispitnog postupka ocijenjeni su podaci prikupljeni u kontekstu evidentiranja. Komisija je analizirala jesu li ispunjeni kriteriji za retroaktivnu naplatu konačnih pristojbi na temelju članka 10. stavka 4. osnovne uredbe.

(287) Komisijina analiza pokazala je da nije došlo do dodatnog značajnog povećanja uvoza povrh razine uvoza koja je nanijela štetu u razdoblju ispitnog postupka, u smislu članka 10. stavka 4. točke (d) osnovne uredbe. Za potrebe navedene analize Komisija je usporedila prosječan mjesečni obujam uvoza predmetnog proizvoda u razdoblju ispitnog postupka s prosječnim mjesečnim obujmom uvoza u razdoblju od mjeseca nakon pokretanja ovog ispitnog postupka do posljednjeg čitavog mjeseca koji je prethodio uvođenju privremenih mjera. Isto tako, pri usporedbi prosječnog mjesečnog obujma uvoza predmetnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka s prosječnim mjesečnim obujmom uvoza tijekom razdoblja od mjeseca nakon pokretanja ovog ispitnog postupka do uključivo mjeseca u kojem su uvedene privremene mjere, nije zabilježeno dodatno značajno povećanje:

	RIP		Lipanj 2020.–prosinac 2020.		Lipanj 2020.–siječanj 2021.	
	U tonama	U tonama mjesečno	U tonama	U tonama mjesečno	U tonama	U tonama mjesečno
Uvoz toplovaljanog plosnatog čelika iz Turske	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Izvor: Eurostat (EU s 27 država članica)

(288) Komisija je stoga zaključila da retroaktivna naplata konačnih pristojbi za razdoblje tijekom kojeg je evidentiran uvoz u ovom slučaju nije opravdana.

9. **PONUDA ZA PREUZIMANJE OBVEZE**

(289) Nakon konačne objave jedan proizvođač izvoznik dostavio je ponudu za preuzimanje obveze u vezi s cijenama u skladu s člankom 8. osnovne uredbe.

(290) Komisija je ocijenila tu ponudu za preuzimanje obveze i zaključila da bi njezino prihvaćanje bilo nepraktično u smislu članka 8. osnovne uredbe. Glavni su razlozi tomu velik broj nerazlučivih vrsta proizvoda obuhvaćenih ponudom, činjenica da neke vrste proizvoda koje su obuhvaćene istom oznakom KN/TARIC imaju drukčije najniže uvozne cijene, činjenica da ponuđene najniže uvozne cijene ne bi bile dovoljne za uklanjanje štetnih učinaka dampinga za većinu vrsta proizvoda i neprimjerenost ponuđene indeksacije za uključivanje fluktuacija cijene sirovina.

(291) U primjedbama o preuzimanju obveze u vezi s cijenama koju je predložio proizvođač izvoznik podnositelj pritužbe naveo je argumente u korist odbijanja te obveze, koji su išli u prilog analizi Komisije.

(292) Komisija je proizvođaču izvozniku poslala dopis u kojem navodi razloge za odbijanje ponude za preuzimanje obveze i daje društvu priliku da se o tome očituje.

(293) Komisija nije primila primjedbe proizvođača izvoznika u pogledu njezina zaključka da bi predloženo preuzimanje obveze bilo neprimjereno i neizvedivo.

(294) Stoga je zbog razloga navedenih u prethodnim uvodnim izjavama od 290. do 293. ponuda za preuzimanje obveze u vezi s cijenama odbijena.

10. **ZAVRŠNE ODREDBE**

(295) Uzimajući u obzir članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([37]), kad se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, trebala bi se primijeniti kamatna stopa koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljena u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

(296) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem odbora osnovanog na temelju članka 15. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/1036,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uvodi se konačna antidampinška pristojba na plosnato valjane proizvode od željeza, nelegiranog čelika ili ostalih legiranih čelika, bilo da su u kolutima ili ne (uključujući proizvode koji su odrezani na određenu dužinu i „uske trake"), samo toplovaljane i dalje neobrađene, koji nisu platirani niti prevučeni, koji su podrijetlom iz Turske te koji su trenutačno razvrstani u oznake KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (oznaka TARIC 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (oznaka TARIC 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (oznaka TARIC 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (oznaka TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (oznaka TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (oznaka TARIC 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (oznaka TARIC 7226 91 91 19) i 7226 91 99.

Isključeni su sljedeći proizvodi:

i. proizvodi od nehrđajućeg čelika i silicijskog elektročelika s orijentiranim kristalima,

ii. proizvodi od alatnog čelika i brzoreznog čelika,

([37]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

iii. proizvodi, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine veće od 10 mm i širine 600 mm ili veće; i

iv. proizvodi, koji nisu u kolutima, bez reljefnih uzoraka, debljine 4,75 mm ili veće, ali ne veće od 10 mm, i širine 2 050 mm ili veće;

v. proizvodi čija je (a) širina 350 mm ili manja i (b) čija je debljina 50 mm ili veća, neovisno o dužini proizvoda.

2. Stope konačne antidampinške pristojbe koje se primjenjuju na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvod opisan u stavku 1. koji proizvode društva navedena u nastavku, jesu sljedeće:

Zemlja	Društvo	Stopa konačne antidampinške pristojbe	Dodatna oznaka TARIC
Turska	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Grupa Erdemir: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağir Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Sva ostala društva	7,3 %	C999

3. Uvjet za primjenu pojedinačnih stopa pristojbi utvrđenih za trgovačka društva navedena u stavku 2. podnošenje je carinskim tijelima država članica valjanog trgovačkog računa na kojem je datirana izjava koju je potpisao službenik subjekta koji izdaje račun, uz navođenje njegova imena i funkcije, koja glasi: *Ja, niže potpisani, potvrđujem da je (obujam) (predmetnog proizvoda) iz ovog računa koji se prodaje za izvoz u Europsku uniju proizvelo društvo (naziv društva i adresa) (dodatna oznaka TARIC) u [predmetna zemlja]. Izjavljujem da su podaci na ovom računu potpuni i točni.* Ako se takav račun ne predoči, primjenjuje se pristojba koja se primjenjuje na sva ostala društva.

4. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinama.

Članak 2.

Konačno se naplaćuju iznosi osigurani privremenom antidampinškom pristojbom na temelju Provedbene uredbe Komisije (EU) 2021/9. Oslobađaju se osigurani iznosi koji premašuju konačne stope antidampinške pristojbe.

Članak 3.

Konačna antidampinška pristojba ne naplaćuje se retroaktivno na evidentirani uvoz. Podaci prikupljeni u skladu s člankom 1. Provedbene uredbe (EU) 2020/1686 više se ne čuvaju.

Članak 4.

Članak 1. stavak 2. može se izmijeniti kako bi se dodali novi proizvođači izvoznici iz Turske i kako bi se za njih uvela odgovarajuća ponderirana prosječna stopa antidampinške pristojbe za društva koja surađuju, a nisu uključena u uzorak. Novi proizvođač izvoznik mora dostaviti dokaze:

(a) da nije izvozio proizvode opisane u članku 1. stavku 1. podrijetlom iz Turske tijekom razdoblja ispitnog postupka (1. siječnja 2019.–31. prosinca 2019.);

(b) da nije povezan s izvoznicima ili proizvođačima na koje se primjenjuju mjere uvedene ovom Uredbom; i

(c) da je doista izvozio predmetni proizvod ili je preuzeo neopozivu ugovornu obvezu izvoza znatne količine tog proizvoda u Uniju nakon razdoblja ispitnog postupka.

Članak 5.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 5. srpnja 2021.

Za Komisiju
Predsjednica
Ursula VON DER LEYEN